

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

PASSER INVENIT SIBI DONUM

ET TERTIUM NIDUM ALTARIA.

ELECTORUM CONSERVASTI

I. ÉVF. 1900 5. SZÁM

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

A KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, IV., Váci-u. 46

Ára egy évre 3 korona

Megjelenik minden hó 20-dikán

STEPHANEUM NYOMÁSA BUDAPESTEN

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS.

PLORABUNT SACERDOTES.

PARCE POPOLO TUO.

QUI FRUMENTUM ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI CUIUS NON SUM DIGNUS...

EMIS

ÖRÖKIOMÁDÁS

a Központi Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

A SZERETET ISTENE.

Nem tudom megérteni, mikép merészelhet az ember kételkedni Istennek iránta tanusított szeretetében. A Golgotháról felénk szálló szózat oly ékesen figyelmeztet minket erre az isteni szeretetre. Ez élénken bizonyítja, mennyire kedvelte a mi jó Istenünk az emberiséget. Azért mindenütt, a hol a kereszt megjelenik, a világ megáll, imádásra borul, hálálkodik... szeret! Ez a Kálvária Istenének titokszerű hatása a lelkekre.

Mennyivel hathatósabban működik a szívekben az Oltárok Istene; oly édesen vonzza őket és mintegy rabjaivá teszi. És miért? Mert az Oltáriszentség révén Isten megosztja velünk az élet fáradalmait és szenvedéseit; itt marad e siralom völgyében, hogy minket megvigasztaljon; itt bizonyítja be legjobban szeretetét az emberek iránt és ez által örökre biztosítja magának, sok keresztény elpártolása daczára is, az emberiség háláját és szeretetét.

Jézus az Oltáriszentségben nem más, mint az élő Szeretet, ki szeretetet kér.

Erről a szeretetről elmélkedve, a bámulat elragadtatásában egy szent így kiáltott föl: «A mi engem illet, oh Jézusom, nem is csodálom, hogy egy Isten, a ki szeret, eképen nyilvánította szeretetét az emberek iránt. Fzzel a gyöngé szívvvel, mely keblemben dobog nagyokat tudok művelni, képes vagyok szenvedni, képes vagyok meghalni azért, a kít szeretek! Sőt nemcsak képes erre az emberi szív, hanem ez az élénk vágya minden valóban nemes, eleven és tiszta szívnek.»

«Élni a szenvedésekben, meghalni a kínok között, de életben és halálban nyilván vallani, bebizonyítani, hogy szeretünk, ez a szeretet eszménye, tökéletessége. Ezt mindig sejtette, néha meg is valósította az emberi szív, mert megmaradt még bennünk a szépnek és tökéletességnek ösztöne, él még bennünk a nemes hév és halhatatlan nagyság.»

«Minden szerető szív vágyik arra, hogy önmagát föláldozza. Azért megértjük a lemondás örömeit s a keresztnek édességeit. Ezekre a varázsló szavakra, a természet ellenállása daczára is, megrezdülnek lelkünkben mind a hősiség és a mennyei vágyak, miket beléje a kegyelem ültetett.

«Szeretni mind halálig!» Szenvedni azért, a kit szerettek, ez egyedüli vágyam, oh Jézusom, az élet megpróbáltatásai, a szív gyötrelmei, a legkeservesebb szenvedések között is. Ez jelszavam mindenkorra. Ezt ismételném a kintpadon, a vadállatok karmai között, szemben a kínzó eszközökkel, a szivemet átjárni készülő török láttára. Akkor is ez volna vágyam, ha nem léteznék számomra mennyország. Kész vagyok szenvedni és meghalni, oh imádandó Jézus, szemed egy tekintetéért, szived egy lüktetéséért, pillanatnyi egyesüléséért veled, a szent Ostyának legparányibb részéért!»

Igy szól a tiszta szeretet, jobban mondva a szeretet éneke tizenkilenc századon át, ezt ismétli szünet nélkül a szentségi Jézust szerető lélek.

Ha már az ember is képes ily lelkesedésre, ha képes ily nagy szeretet tüzhelyévé változni, ha elérheti az önfeláldozás, lemondás és odaadás hősiségét, mit mondhatunk, gondolhatunk Jézus szentséges szivéről, az örök szeretet ezen tüzhelyéről, mely végtelen, mint az isteni lényeg, a melylyel egygyé van forrva! Hogyan? Én, ki ismerem az édes Mestert, csodálkozom azon, hogy ő elfogadta a szenvedéseket, elviselte a legborzasztóbb meggyaláztatást s végre meghalt bűneinkért az isteni, igazság sulya alatt? Pedig mi egyéb kellett Jézusnak ahhoz, hogy derült homlokkal űritse ki a keserű kelyhet, hogy fölmenjen Golgothára, hogy magát átadja az Oltáriszentségben, mi kellett más, mint hallgatni szivének titkos lüktetésére, ezen végtelenül gyöngéd, végtelenül önfeláldozó, végtelenül szerető szívnek dobbanására. Főnt látja a megsértett Atyaistent és leszáll az égből, hogy helyreállítsa Atyja dicsőségét. Lehetett volna-e másképp tennie? Nemde végtelen szeretet fűzi őt az Atyához?! Látja az embert örök kínokra ítélve és sietve jön feléje, mint jó pásztor, megmenteni elveszett barmányát. Mondjátok ti, kik ismeritek szivét, szeretetét, tehette volna-e ezt másképpen? Nincs kétség: az Atya és az emberek iránt viseltető szeretete kellett, hogy oda kényszerítse átkarolni a keresztet összes kintjaival együtt. Ez a kettős szeretet, mely megosztotta és lánggra gyullasztotta isteni lelkét, valódi elégtételt nyújtott a Kálvárián, a megadott szenvedés és véres önfeláldozás hősiségében.

Ennél még édesebben esett Jézus szent Szivének az emberek közül maradnia az Oltáriszentségben. Melyik az a szeretet, mely szabadon alávetné magát az elválásnak? Sőt ellenkezőleg a szív, mely eltávozni kényszerül, csak irtóztató fájdalommal fogadja azt s a távollét mindenkorra kegyetlen mártíromság marad. Ám ha az ember, ki mint mindenben, óhajaiban is véges, oly élénken tudja érezni a jelenlét szükségét, Isten, a végtelen szeretet eltávozna attól, a kit szeret? S a szerető Istenre az emberiséggel való együttmaradás nem elkerülhetetlen szükség? Oh be mennyire! Ezért lett az Oltáriszentség. A szeretet törvénye megkövetelte! Ezen imádandó Szentség által bizonyos módon mindennap megújul a meg-

testesülés titka. Általa Jézus egyesül velünk, nem egyszer, hanem ezer-meg ezerszer, a hány oltár van a földön és a hány vendég az isteni lakomán.

Ime, ezért találta föl Jézus a legeslegédesebb titkot, mert egyedül az Oltáriszentség nyújtott neki eszközt arra, hogy magát érettünk mindig föl-áldozhassa, mindig velünk maradjon, szóval, hogy kielégíthesse végtelen szeretetét, mely szívét mepeesztette. Jézus Krisztus tehát az odaadás királya, a vértanúság fejedelme és az Eucharistia Istene, mert egyszersmind a szeretet Istene.

Az Atyaisten kebléről egész le a mi emberi természetünkig s ezután Bellehemtől Golgotháig, Golgotháról oltárainkra Jézusnak nem kellett más, mint szívének vonzalmát követnie.

Megtudjuk-e mindezek után érteni, hogy a világ oly gonoszul fizet meg ennyi szeretetet? Fölfoghatjuk-e azt, hogyan lehet a földön ember olyan gonosz, olyan vak, olyan háladatlan, hogy megveti ezt a kimondhatatlan szeretetet, megsérti ezt a fölbecsülhetetlen jószágot — mit mondjunk? — a ki képes ezen szerető Istennek oltárait rombadönteni, a szentélyt, megrabolni, sőt — a mi a legborzasztóbb — nem átkodik gonosz és tisztátalan szívébe fogadni a szentek Szentjét.

Nemde úgy látszik, mintha a megvetett és lenézett Isten kényszerítve volna a szeretet emez esküjét: «Ime, veletek vagyok a világ végezetéig», visszavonni.

Nem érdemeltük-e meg, hogy távozzék körünkől Isten, magával vivén a szeretet kincsét?

De nem! Ha az emberek hálátlanok is iránta, ha el is hagyják, el is feledik őt, ha közönyösek is, ha bántalmazzák is: ő csak tovább adja magát nekünk, továbbra is velünk marad, így állandósítja meg szeretetének ezen remekművét, továbbra is megérdemelve azt az édes czímet, hogy ő a *szeretet Istene*.

Oh szeretet Istene, ha az egész világ elhagyna téged, ha tőled a lelkek mind elpártolnának, én mindig örökre szeretlek téged. Szeretetből akarok élni és meghalni azért, ki minket annyira szeretett. Szeretetből élek és meghalok lelkem Istenéért, az élő, elrejtett Istenéért, a szentségház Istenéért, teéretted, oh Jézusom!

Szeretetből akarok élni, önmagamat elfeledve, mindig lankadozva, mindig szenvedve, epedve a szeretett Krisztusért; szeretetből akarok meghalni azon szeretet lángjai között, mely téged is emészt, oh Jézusom s melyet te magad gyújtottál szívemben.

Ez égi vágyam, álmom az ég arany felhőiben, egyetlen várakozásom, főséges és utolsó reményem.

ELSŐ LELKIGYAKORLATOM.

Soká tévelyegtem e világon, volt örömöm — bánatom, reményem — csalódásom, kicsiny s nagy: oly szerencsésen váltakoztak, hogy emberi gyarló szívem épen elviselhette. Lelkesítő, fölemelő gondolatok, hirtelen váratlan csüggedések, majd föl, majd lehangolták kedély világomat: egy játékszer voltam a napsugaras és fellegetes ég kezében! Éltem egy kis időt, láttam jót és rosszat, mindig változott a magam és környezetem hangulata, állandó nem maradt bennem semmi érzés, csupán egy véghetetlen *vágyakozás*... Mi után? Nem tudtam. Hiába kerestem, mit óhajt a lelkem és hiába próbáltam kielégíteni e nagy vágyakodást! Szerettem, gondoztam családomat, dolgoztam és szórakoztam, néha igen jól eltöltöttem időmet, de az a vágyakodás, az *meg nem szűnt soha!*

Szerettem volna karjaimat kitárni és ölelni az egész mindenséget; szerettem volna minden egyes gondolatomat, minden tévedésemet, minden jó cselekedetemet: lelkem őszinte, keresetlen szavát kikiáltani; valakivel minden tekintet és tétovázás nélkül közölni; szerettem volna valakit magamhoz lánczolni, ki mint árnyékom követ, ki velem van folyton, szüntelen, ki gondját viseli testemnek, lelkemnek, ki soha tőle el nem fordul, ki megérti minden gondolatomat, ki mindent jobban tud, mint én, kibe feltétlenül bizhatok és a kibe megnyugodhatik háborgó, tusakodó és bizonytalan gondolatom. De lehet e emberi lényt így magának lefoglalni?

Kerestem, soká kerestem és az a vágyakodás folyton nőtt bennem. Hagytam nőni — néha elhallgatattam — de annál hatalmasabban törtetett magának utat egészen váratlan momentumokba. Azt gondoltam magamban, egykor csak megtudom, mi után vágyakodott oly szertelenül?

Tavaszkodott, megújult a természet, megújult a lélek és erősebben megszólalt belsőmben ama vágyakodás hangja!

A fővárosban jártam... örültem a napnak, mert véletlenül a szokottnál melegebben sütött... Utam egy templom előtt vezetett el. *Egy zárt templom ajtaja előtt.* Virágvasárnap volt, még nem harangoztak deket és mégis zárva volt az az ajtó. Vajjon miért? Olyan kedvetlen lettem, mintha számadásom nem volna rendbe. Voltam a misén, de megkésve érkeztem és alig tudtam imádkozni. Egyáltalában, rég idő óta nem voltam oly szórakozott, oly rest az imára; hozzá ültem a könyvek olvasásához, de gondolataim hamar elkalandoztak, sokszor megzavartak és a jó hangulat állhatatosságai került.

Szerettem volna ezt a langymeleg hangulatot lerázni, de hogyan?

Tekintetem unalmasan meredt rá, a csukott ajtón levő írásra:

«Az Oltáregyesület lelkigyakorlatokat tart», következett a sorrend. Mi az az Oltáregyesület? mi az a lelkigyakorlat?

Retraitekről hallottam, de nem tetszett nekem az, a ki emlegette és *a* *hogy* emlegette. Szájában úgy hangzott, mint egy divattá alacsonyult szokás, mely híján volt minden komolyság és minden ájtatosságnak, úgy, hogy fennen hirdetem három nap előtt egy társaságha, *hogy én retraitebe nem megyek soha.*

«Lelkigyakorlat», ez a szó, jobban szívemhez férközhetett és tétovázva néztem a zárt templomajtón függő irást.

De nem, vállat vontam, tovább mentem, de csak két lépést. Lelkemben megmozdult valami, kíváncsiság volt-e pusztán, vagy annak a kielégíthetetlen váagnak intő és biztató szava?

Nem tudom, de visszassompolyogtam újra, megnéztem a sorrendet, ismét elmentem, meg visszajöttem...

— Szép, nagyon szép, tessék elmenni — szólit meg egy eddig észre nem vett, igen nyomorult külsejű öreg koldusasszony!

— Nem vagyok az Oltáregyesületben — gondoltam; — tudnám legalább mi voltaképen az az Oltáregyesület.

— Mindegy, azért befogadják. — De én nem lépek be.

— Azért be lehet menni, amott a tulsó ajtón kell csöngetni — mondotta szegény öreg koldusasszony, kinek napjai meg valának számlálva, mert még e tavaszon meghalt és ki tudja, nem volt-e utolsó jó cselekedete: *mert jó cselekedete volt* és sokszor elgondolom, vajjon hány bűnét bocsájta meg neki ég és föld Ura ezért a pár szóért?

Az én első lelkigyakorlatom! Ez emelkedik ki egész életemből, mint világító, tündöklő *Vezérsillag*; az én lelke erőssége, az én vigasztalóm, gondterhes órákban az én hűséges barátom és tanácsadóm! A nehéz órákban, a megpróbáltatásokban e napok emlékéből merítek erőt és megnyugvásul szolgál mindenkoron a tudat, hogy minden emberi iparkodás, minden emberi számítás, minden tünődés fölött ott áll az Isten megmásíthatlan akarata, Ő és nem én, intézi sorsomat és mikor az aggályok, kételyek és habozások megtévesztik földhöz tapadt gondolkodásomat, édesdeden pihenek *meg* abban a *biztonságban*, hogy *egy Isten* intézi életutaimat!

Hálaérzettel gondolok e négy napra és mindazokra, kik megnyitották nekem a zárt templom ajtaját; kegyelem, az Isten legszebb kegyelmének tartom, hogy engem oda hívott, mert Ő hívott!

És mi lett ama nagy vágyakodásból?

Ott a lelkigyakorlatokon nyertem meg a választ az én sürgős kérdésekre.

Én szegény lelke, te valami *nagy*, mérhetlen nagy után vágyodtál: *az Isten után!*

Azt mondják: *«E földön boldog nem lehetsz, mégis én az voltam, de csak e négy napon!»*

Semmi sem zavarta meg e nyugodt, ritka boldogságot. Oly jól éreztem magam, oly biztonsággal. Ment minden világi, kicsinyes gondtól, minden aggodalomtól: ezek voltak életemnek legszebb és *legjobb* napjai!

A világi örömekbe, a *legjobbakba* is vegyül mindig egy csöpp keserűség, mely megrontja az egész kehely ízét, de ehhez az örömhöz nem férközhetett semmi silányság azért, mert oly közel volt hozzá az isteni méltóság!

Egész közel éreztem magamhoz az Istent és emberi gyarlóságom, minden önhitségem, egész hiúságom, kicsinységem szinte *megbénult* bennem!

Istent, Istent óhajtott bennem minden, azt a kegyes Istent, ki nem a bűnre, nem a tévedésekre, de a jóra, a nemesre teremtett engem!

Ha nem is lettem azóta jobb, legalább alázatosabb vagyok és alázattal hullok most a porba a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt — hol nem azért, mert *mondták*, tudom, hogy jelen van az Isten, de mert *érezem!*

Van-e boldogítóbb, mint az Isten jelenlétét érezni? Őt azután csakugyan magunkkal vihetjük mindenüvé, olyan nagy és mégis oly kis helyen megjár: a mi *szívünkbe!* Csak arra vigyázzunk, hogy tetszen neki az a kis szerény hely.

Alkossunk neki egy oly jó kis otthont, a melyből soha el ne kívánkozzék!

Az én lelki gyakorlatom: Minden embernek van egy lelkesítő gondolata, a mi fölemeli, megnemesíti és tán megjavítja, hát ez az enyém!

És azóta szeretem a zárt templomajtókat, a hol én minden esztendőben csöngethetek és a hol megnyitják nekem! Keresem azt az aranyfonalat, melyet maga az Isten nyújtott nekem és melyet úgy őrzök, mint a legdrágább kincsemet és ha letérdelek az Oltáriszentség előtt, azt kérem először: Uram, ne vedd el, a mit adtál, hagy járjak én a te utadon mindvégig! Ezzel az aranyfonállal birtokomban mehetek én előre, közelebb az Istenhez, ha még visszafelé haladok, elérkezem első lelki gyakorlatom emlékéhez, tehát *el nem tévedhetek!* Első lelki gyakorlatom emlékét pedig oda helyezem megholt édes Anyám emlékéhez, szent nekem egyaránt mind a kettő, mind a kettő közelebb hoz az Istenhez!!

És most, kedves olvasó, egy bucsuszó: kérlek, ne feledd ama zárt templomajtót, mely előtted is szívesen megnyílik, bátran előre és kopogtass, csak az öreg koldusasszony szavát ismételhetem: *«Szép, nagyon szép!»* Tudom már azt is, mi azaz Oltáregyesület és mondom neked legszebb napom a hónapban az, a melybe az Oltáriszentség imádási órája foglaltatik! Az az óra lelki szükségem és lelki erősségem egyaránt. G. C.

A haldoklók boldogítása.

A katolikus vallásnak legfőbb hatása az, hogy az embert boldoggá teszi azokban az órákban, midőn a természetes gondolkodás szerint, csak keserű kétségbeesés volna az osztályrésze.

A halál teljesen megalázó, testet és szellemet összetipró esemény arra, ki nem hisz az Istenben, nem remél a halhatatlanságban.

De a vallásos lélekre nézve is borzalmas pillanat az, midőn az örökkévalóság ajtajának kilincsére teszi kezét, mely ajtón túl ítélő Birájának színe előtt fog állani, hogy számot adjon egy egész élet hibáiról, mulasztásairól, bűneiről.

A lélek megrendül ettől a gondolattól és kínos félelem fogja el. Honnét merítse az erőt, hogy a mindentudó, hatalmas Isten szemei előtt megállhasson nyugodt bizalommal?

Ott vár reá az ítélet, mely örök időkre kimondja a boldogságot vagy a kárhozatot.

A bűnösség érzete föltámad a lélek öntudatában és a szív idegei sorvasztó vonaglásba esnek. Sötétedik, sötétedik és ki gyújt világosságot?

E szomorú órában jön ismét segítségünkre a katolikus Egyház és eloszlatja a félelmet, éltető reményt kelt a lélekben, édes nyugalmat a szívben.

Az «utolsó szentségek» hatása ebben áll.

Azért a *hépzelhető legnagyobb kegyetlenség* az a «gyöngédség», melylyel a beteget elzárják ezen szentségek fölvételeitől.

A szegény haldoklónak legirratlanabb ellenségei ilyenkor: atyja, anyja, gyermekei és általában azok, kik tudatlanságból vagy egy istentelen orvos tanácsából abban a véleményben vannak, hogy «*a beteg megijed.*»

Lelkiünk gyűlölőjének, a sátánnak ezt az undok működését meg kell akadályozni és e célból vessünk néhány pillantást az utolsó szentségek mibenlétére, hogy így megismerve azok páratlan becsét, úgy a magunk, mint embertársaink hasznára meleg meggyőződéssel érvényesítsük.

Az «utolsó szentségek», «haldoklók szentségei» stb. elnevezés alatt tulajdonképen három szentség fölvetelét értjük: gyónás, áldozás, utolsó kenet. Nálunk divó, igen helyes szokás szerint, ugyanis e hármát egyszerre adja a lelkipásztor, midőn súlyos beteghez hívják.

Hogy e szentségek előidézzék azt a hatást, malasztot, melyért az Üdvözítő alapította ezeket, nagyon fontos föltétel az, hogy a beteg éber gondolkodással, *öntudatosan* vegye azokat.

Az ekkori gyónás célja az, hogy

az egész életről leszámoljunk az Isten-
nel. Őszinte bánattal bocsánatot kér-
jünk Teremtőnkől, a miért annyiszor
megbántottuk Őt és azután egész
szívünkből hozzáforduljunk. A szent-
ségi fölöldozás ekkor eltörli bűnein-
ket úgy, hogy az Isten előtt tiszta lé-
lekkel jelenhetünk meg.

Mint látjuk, ehhez okvetlenül szük-
séges az illető beteg öntudatos mű-
ködése, mely a lelkész segítő szavaival
a megtérést eszközli.

A második szentséghez, a szent
áldozáshoz, hasonlóképen szükséges
a lélek öntudata. Ez a nagy «*utra*
való eledel» a lelket táplálja; az Ur
Jézus jön a szívébe, hogy szeretetre
keltse, hogy az Istennel teljesen egye-
süljön.

A harmadik szentség, az utolsó ke-
net, a haldoklás félelmetes küzdel-
mére ad erőt. Ebben az órában a
sátán minden erejét megfeszíti, hogy
a lelket az Isten ellen hangolja, el-
keseredést, gyűlöletet keltsen iránta
az által, hogy szeme elé állítja lefolyt
életének számtalan csalódásait, ke-
serű fájdalmait, melyek az Isten jósa-
gának tagadására vihetnek.

Főleg ezekre a borzasztó pillana-
tokra adja az utolsó kenet szentsége
azt a fölvilágosító és erősítő malasz-
tot, melynek segítségével a haldokló
legyőzi azokat az eltántorító gondo-
latokat és érzelmeket.

Világosan láthatjuk ezekből, hogy
mily kimondhatlanul nagy jótéte-
mény a haldoklóra, ha azokat a szent-
ségeket fölvette. Egészséges napjaink-
ban sokszor kell ezért a kegyelemért
imádkoznunk, hogy megérdemeljük.

De a felebaráti szeretet kötelessé-
günkké teszi, hogy gondunk legyen
e tekintetben azokra, kik segítsé-
günkre szorulnak. A szabadkőműve-
sek szabályai között erősen szerepel
az az utasítás, hogy az utolsó szent-
ségek föl vételét akadályozzák.

Tehát ezzel ellenkezőleg, a vallásos
lelkek nagy buzgalommal törekedje-
nek arra, hogy a haldoklók abban
részesülhessenek.

Főleg az *Oltáregyesület tagjainak*
kiváló kötelessége erre gondolni.

Az igazi vallásos szettet mindig
megtalálja a módját, miként lehet a
lélekhez férni. Figyelmeztetéssel, ok-
tatással, rábeszéléssel indítsák meg a
beteg szívét. Oh! mily sok jót ered-
ményezett már ilyenkor egy jólelkű
beszélgetés!

Világosítsák föl a beteget, annak
hozzátartozóit az utolsó szentségek
nagy értékéről, boldogító hatásáról
és lehetetlen, hogy valaki elutasítsa
magától azt a kezet, mely őt a bol-
dogság útjára vezeti.

Végül a külsőségekre vonatkozó-
lag, néhány figyelmeztető szót fűzünk
ide.

Az Oltáriszentséget hozza a lelkész
a beteg szobájába. Tehát az illendő-
ség követeli, hogy az Oltáriszentség-
ben jelenlevő Ur Jézus iránti hitün-
ket külsőleg is nyilvánítsuk:

1. *térdelve* fogadjuk a szobában
megjelenő Üdvözítőt és folyton tér-
delve legyünk ott jelen;

2. *fehér lepellet bevont asztal* legyen
ott, hová a lelkész a szentséget lete-
hesse.

A hol élő hit van, ezt az asztalt

földiszítik gyertyákkal, virágokkal. Ha szegény a család, szívük hódoló imádása pótolja a külső diszt;

3. *szentelt víz* legyen egy pohárban, melylyel a lelkész a szobát meg-hintí;

4. *ivóvíz egy másik pohárban*, mely a beteg áldoztatásánál esetleg szükséges, hogy a szent ostyát lenyelhesse;

5. egy tányérkán *kevés só* a lelkésznek kézmosáshoz;

6. *törllő kendő* a lelkész számára. A szentség kiszolgáltatása alatt a jelenlevők buzgón imádkozzanak a betegért, de tartózkodjanak attól, hogy fájdalmukat *hangosan* nyilvánítsák, mert ez a betegre zavaró és kínos hatással van.

A lelkész távozása után a beteget *szerető szívvel vigasztalják*, benne a *jó Isten iránti teljes bizalmat és szeretetét ápolják és semmi ijesztőt neki ne beszéljenek.*

A ki itt a földön kibékült Istenével, az csak jót várhat a másik világon.

A haldoklás közeledtével adjanak kezébe *szentelt gyertyát* és térdelve imádkozzák a haldoklók körüli imát, de ne *nagyon hangosan*, hanem szív-ből jövő szavakkal. Ezekhez az imákhoz *igazi, jó imakönyveket használjanak*, nem holmi üres és érzelgős tákolmányokat, melyekben nincs az imádkozás szelleme.

Igy segítjük embertársunkat az örök boldogságba és megmentjük a legnagyobb veszedelemtől. De egyszersmind megérdemeljük, hogy a mi haldoklásunk is szerencsés és boldogító lesz.

Ismételten fölszólítjuk főleg az Oltáregyesület tagjait, hogy ezt a fontos kötelességet egész lélekkel teljesítsék, másokat is buzdítsanak arra és az ezzel járó esetleges kellemetlenségeket tűrjék el Jézus és a lelkek szereteteért. *Dr. Csajka Ernő.*

Oltáregyesületi ügyek.

Özvegy gróf Cziráky Jánosnének halála évfordulóján lelke üdveért az Oltáregyesület az Angolkisasszonyok templomában ünnepélyes szentmisét szolgáltatott. A szentmisét Várossy Gyula pápai praelatus a központi szeminárium kormányzója végezte. A nagyszámu ájtatos hívők s társulati tagok élén jelenvoltak: Pallavicini Edéné örgrófné, Wenckheim Frigyesné grófné, Csekonic Jánosné grófné, Cziráky Jánosné grófné és leánya Jeanette grófnő, Károlyi Istvánné grófné, Károlyi Gyuláné grófné, Hunyadi Imréné grófné, Pálffy Anna grófnő, Blaskovich Miklósné, Csekonic Pál gróf, Almássy Mária az Angolkisasszonyok főnöknője, Rudnyánszky Ferenczné, Felmayer Vilma, Chyczy Ida, Kürthy Antalné. Szentmise alatt az Angol-kisasszonyok növendékei éne-

keltek Szautner Zsigmond karnagy vezetésé alatt.

Az eucharisztikus római zarándoklat. Az eucharisztikus római zarándoklat előkészítő bizottsága folyó hó 15-én ülést tartott ft. Kanter Károly apát-plébános elnöklete alatt s a következőket határozta el: Az eucharisztikus római zarándoklat vezetésével ft. Varga Mihály csongrád-csanyi plébános lesz megbízva, a ki már két év előtt s a múlt évben is vezette a zarándokokat Lorettóba és az idén is szives volt elvállalni a vezetést. A zarándokok két csoportban fognak indulni Budapestről. Az első csoport a budai déli vasut pályaházából indul szeptember 19-én s mindenütt vasuton utazik; az utirány a következő: Budapest—N.-Kanizsa—Pragerhof—Udine—Cormons—Bologna-Ancona, itt találkozik össze a második csoporttal, mely a keleti pályaudvartól indul ugyancsak szeptember 19-én Kaposvár—Zágráb—Fiuménak s innét hajóval Anconába. Innét a két zarándoklat együttesen utazik tovább Lorettóba, honnét egy napi pihenő után tovább megy Rómába, a hol hat napot töltenek s mindegyik csoport az eredeti utiránynyal megegyezőleg tér vissza. A részvételi árak, daczára annak, hogy Rómában egy nappal tovább időznek, még sem lesznek nagyobbak a nemzeti zarándoklaténál, sőt a hajóval való menetnél sokkal mérsékeltebb lesz. Az eddigi terv szerint az árak következőkép alakulnának: az A) csoport tagjai, vagyis a szárazföldi utirányban menők az I. osztályon 284 koronát,

a II. osztályon 210 koronát, a III. osztályon 128 koronát fizetnek; a B) csoport, vagyis a tengeren át vezető utirányutasai az I. osztályon 214 koronát, a II. osztályon 184 koronát, a III. osztályon 100 koronát fizetnek. Az árakban az oda-visszautazáson kívül be van foglalva a római hat napi tartózkodás alatt a lakás és étkezés (italok nélkül) költségei. Az I. osztályu utasok szállodában külön szobát, a II. osztályuak kettenként egy szobában nyernek szállást, a III. osztályuaknak lakásuk és ellátásuk a S. Pierre zarándokházban lesz. Az utazás alatt való étkezéstről a vezetőség előzetes megrendelés és szelvények útján külön áron gondoskodik. Mind a két csoport zarándokai bizonyos számú csoportokra lesznek osztva, kik külön-külön az eucharisztikus papok vezetésé alatt utaznak, kik lelki fölügyeletet is gyakorolnak s kiknek a csoport tagjai engedelmességgel tartoznak, kik tehát lelkivezetőkül is tekinthetők; a csoportok jelvénynyel lesznek ellátva a zarándokjegy-igazolvány mellett; az egyes csoportok mindenütt együtt tartanak s a központból kiadott napirend szerint járnak el. Az eucharisztikus zarándoklatra való jelentkezés utolsó határnapja szept. 5, az ezen a határidőn túl jelentkezők, csak súlyosabb föltételek mellett fognak figyelembe vétetni. Az eucharisztikus római zarándoklatra a jelentkezés ft. Varga Mihály csongrád-csanyi plébánosnál történik, a ki részletesebb utiprogrammal fog a jelentkezőknek szolgálni. Adja Isten, hogy az eucharisztikus római zarándok-

doklatban résztvevőknek lelki előmenetelükre szolgáljon az örök városba való zarándoklás s a XIII. Leó pápa által engedélyezett jubileumi bucsut minél teljesebben elnyerhessék.

A központi Oltáregyesület gyűlései.

Választmányi gyűlés június hó 13-án Nagyméltóságú Pallavicini Edéné örgrófné elnöklete alatt. Jelen voltak Kántor Károly apátigazgató, Fellmayer Vilma, özv. Rudnyánszky Ferenczné, Várady Károlyné, Selmayer Károlyné, választmányi tagok.

Elnöknő Ő Nagyméltósága megnyitván a gyűlést, igazgató jelentést tesz az elhunyt alapítóelnöknő lelki üdvéért bemutatott szentmiseáldozat ügyében végzett intézkedéseiről, minnek kapcsán a választmány hálás köszönetét fejezi ki *Várossy Gyula* Őméltóságának fáradozásáért, hogy az ünnepélyes istentiszteletet megtartani szives volt. Előadja a kongresszus és zarándoklat lapunk más helyén közölt terveit és az előmunkálatok eddigi lefolyását.

A választmány ezek után az urnapi körmenet rendjét beszéli meg.

Végül elnöknő Ő Nagyméltósága ama kívánságát jelenti ki, hogy a választmány, tekintettel a két nagyjelentőségű vállalkozás, a kongresszus és zarándoklat előkészítésére, az előző szokástól eltérően, július havában is tartson gyűlést.

Ezután a *terjesztőnői* gyűlés következett, mely a szokásos tárgy- és ügyrendben folyt le.

Köszönő iratok az Oltáregyesület ajándékaiért tanui ama nagy jónak, mit az egyesület tagjai pénzadományokkal művelnek. Lássák az öröm nyugodtan ragyogó szemeivel a jó tetteket megháláló beérkezett nyilatkozatokat s buzduljanak a szavakon, mik habár a vezetőséghez vannak intézve az egész egyesületnek szólnak. A leveleket a czimek elhagyásával közöljük:

Az Oltáregylet kegyes adományát úgy az ipolynyéki anyaegyház, valamint a két filialis egyház; Balog és Iván részére mai napon, a közölt mennyiségben, köszönettel megkaptam. Rajta leszek, hogy némiképp visszapótoljam.

Tihanyi Endre, a. esp.-plebános.

A központi Oltáregyesület folyó évben kiosztott ajándéktárgyaiból az én fiók-egyházamnak, a kácsi templomnak is juttatott egy fekete misemondó ruhát. Mulaszthatatlan kötelességemnek ismerem, ezen kegyes adományért hálás köszönetemet az Oltáregyesület mélyen tisztelt igazgatóságának nyilvánítani. Részemről azzal is igyekszem meghálálni ez ajándékot, hogy hiveim szívében mindinkább fejlesztem az Oltáriszentség iránti tiszteletet s hogy, a mennyire módomban lesz, készséggel vállalom az egyesület javára végzendő intencziókat.

Mátyus István, lelkész.

A fehértemplomi róm. kath. plébániának Jassenován keletkezett tuj fiókegyháza számára kegyesen adományozott egyházi szerekért, melyeket f. évi április hó 2-ikán részint vasuton, részint pedig postán vettem, szegény hiveim nevében legmélyebben átérzett köszönetemet azon igérettel bátorodom tiszteletteljesen kife-

jezni: hogy tölem telhetőleg a legmagasztosabb Oltáriszentség imádását s az egyesület legjobb szándéku céljainak előmozdítását plébániám keretén belül forrón ajánlani meg nem szünöm.

Horváth József, plebános.

Isten dicsőségének s a lelkek üdvének előmozdítására szánt azon gazdag ajándékért, melyben a Vas vármegyébe kebeleztetett kemenes-högyészi szerény hitközségem kisded temploma részesült, fogadja Nagyméltóságú Elnökőnő kegyesen hálás köszönetünket, azon biztosítással, hogy a kegyes adakozók neveit imáinkba foglalni mindig kedves kötelességünknek ismerjük.

Hánni János, plebános.

A fido Eperjes egyházmegyei kormányának ez évi április hó 10-én 1020. szám alatt kelt megkeresése folytán értesitem, hogy az egyházmegyénkhez tartozó mlinaróczi anyaegyház részére ez évben kegyesen ajándékozott templomi szerelvények rendeltetési helyükre pontosan megérkeztek. A nevezett egyház lelkésze nemes kötelességének ismerte, hogy ezuton is az Oltáregyesületnek a szép adományáért úgy maga, mint földhöz ragadt hívei nevében hálás köszönetét nyilvánítja.

Dr. Repák Jenő,

theol. tanár és Eperjes egyházmegyei Oltáregyesületi megbizott.

A budapesti közp. Oltáregyesület

rendes tagjaitól 1900. február hóban befolyt díjak.

Simon Vera 40 f, Kis Liza 40 f, a salamonfalvi tagok ft. Peham Vince pléb. ur által 5 k, ft. Hankó H. ur által a liszói tagoktól 10 k, 42 f, ft. Barcsák Mihály pléb. ur által a domaházi és

sikátori tagoktól 12 k, 50 f, Beranka Albina 4 kor., Steiner Otília 4 kor., a hrádeki tagok ft. Fehérváry Kálmán pléb. ur által 4 k, ft. Ádám Iván pléb. ur által Pápa-Kovácsiról 27 k, 38 f, az egri egyházmegyéből nsgos és ft. Debreezeni János apát-kanonok ur által 1670 k, Fáber Anna 2 korona, Farkas Rozália 60 f, Reizinger Mari 2 korona, Krusché Ignác 2 k, Krusché Ignáczné 2 k, ft. dr. Réta Gyula pléb. ur által Török-Szent-Miklósról 70 k, Truzsits Erzsébet 2 k, Kraiz Rozália 2 k, Viga Istvánné 2 k, Mráz Francziska 24 f, Kuderna Ilona 40 f, Faragó Borbála 40 f, Kuderna Anna 40 f, Kuderna Póli 40 f, Lukács Anna 40 f, Karnisch Anna 4 k, Eibner Vilma 2 kor., Turai Julis 24 f, Kiss Józsefné 2 kor., Janik Mária 2 kor., Olinszki Borbála 2 kor., Schauschek Matild 4 k, Schidek Tivadarné 4 kor, Ferenczi Gábor 1 kor., Ferenczi József 1 k, Majtényi Ilona 6 k, Riedel Karolin 6 k, Kozák Viktor 60 f, Minich József 60 f, Salamon Malvin 2 k, ft. dr. Hanauer István püsp. megbizott ur által Veszprém, Öreglak 8 kor., Rád 5 k 68 f, Lengyeltótiról 25 k 82 f, Zich 10 k 04 f, Tóthgyugy 3 k 90 f, Tüskevár 26 k, Alsó-Pahók 5 k 50 f, Tóth-Szt-Pál 10 k 86 f, Nemesvid 21 k 84 f, Nemesdéd 10 k 24 f, Sámson 26 k 64 f, Tapolca 31 k 20 f, Vörösberény 18 k 88 f, Akáról 70 kor., összesen 274 kor. 68 fill., Szeőke Veronika 2 k, Simotics Teréz 1 k, Horváth Teréz 1 k, Henézi Katalin 1 k, Koskány Mária 1 k, Orgován Katalin 1 kor., Hirs Teréz 1 kor., Koskány Teréz 1 k, Varga Anna 1 k, Pandur Éva 1 k, Henézi Mária 1 k, Homan Erzsébet 1 k, Volf Katalin 1 k, Lämpeli Teréz 60 f, Otartics Anna 1 k, Magyar Erzsébet 40 f, Becsey Istvánné 2 k, özv. Preller Andrásné 3 k, Szabó Mária 1 k, özv. Brüdlné 1 k, Maller

Mária 2 k, Balcsó Mária 2 k, Fonder-
schmied Károly 4 k, Schwarz Erzsébet
2 kor., Popelka Anna 4 kor., Englender
Erzsébet 4 k, Magdolna Mihály 2 kor.,
Barkovics Mária 2 k, Nikora Józsefné
2 kor., Perger Stefánia 24 fill., Pummer
Johanna 4 kor., Geberle Edéné 4 kor.,
Baráth Józsefné 4 k, Boromisza Zoltánné
2 k, Paul Péterné 3 k, Saxl Viktorné
2 kor., Baross Istvánné 2 k, Borsiczky
Sándor 24 f, Szerviczky Margit 2 kor.,
Paulina Valentin 5 k, Tisner Ferencz
50 f, Tisner Ferenczné 50 f, Novák Éva
4 kor., özv. Novák Tamásné 2 k, Csik
Istvánné 1 k, Merkl Anna 2 k, Balázs
Katalin 2 k, özv. Gazder Józsefné 1 k,
ft. Kulcsár János esp.-pleb. ur által a
Tybold-daróczi tagoktól 11 kor. 30 fill.,
ft. Kelemen István esp.-pleb. ur által a
Csehi-mindszentl tagok fillérei 20 kor.
88 f, Varga Istvánné 1 k, Pavel Gi ella
2 kor., Ciundart Augusta 4 kor., gróf
Széchényi Pálné 4 k, Korinszky grófnő
8 k, gróf Zichy Nándorné 20 k, Fehér-
váry Coelestin 10 k, Barna Mária 2 k,
Bubrek Károlyné 6 k, Rózsavölgyi N.
2 k, Hoszpodarcsik Ágnes 8 k, Cziráky
Erzsébet grófnő és a kétegyházi tagok-
tól 60 kor. 04 fill., ft. dr. Tóth József
ur által Szombathely, Kupfalva, Város-
Hódász, Hosszuszeg, Bándoly, Tárnok,
Szarvaskend, Vizlendva és Rumról ösz-
szesen 143 kor., Fábry Julia 2 kor.,
ft. Grócz az endrődi tagoktól 80 kor.,
Ferenczy Alajosné 2 k, Tihanyi Ilona
24 f, Tihanyi Vilma 2 k, Bellaágh Kál-
mán 4 kor., Bellaágh Kálmánné 4 kor.,
Sümegh Irma 4 k, Béni Antalné 2 k,
Gyurosovits Szlavek Antónia 10 kor.,
Gyurosovits Antal 10 k, Elek Rozália
2 k, Bancsek Mari 2 k, Brauch János
10 k, Nusser Francziska 2 k, Nusser
Gizella 4 k, Nusser Vilma 4 k, Nusser
Mária 4 k, Parofsky Mária 2 k, Fekete
Ádám 2 k, ft. Metzker József 4 k, Feith

Józsefné 4 kor., Oláh István 1 k, Stud-
niczky Irma 1 k, Klár Józsefné 6 kor.,
Szigl Ferenczné 4 k, Hummer Nándorné
2 k, Tóth Mária 2 k, Kvassay Jenőné
4 k, Besseney Ferenczné 4 kor., özv.
Frey Lajosné 2 k, Negyedi dr. Szabó
Alajosné 4 kor., Patzner Margit Dangl
Jánosné 2 kor., Kőházi Irma 2 kor.,
Christely Lajosné 1 kor., özv. Pölczl
Géza 2 kor., Üрге Angela 2 kor., Üрге
Dávidné 2 kor., Üрге Magdolna 2 kor.,
Kátana Margit 2 k, özv. Erdélyi Teréz
4 k, Kovács Amália 2 k, Erdélyi Józsa
2 k, Adametz Anna 2 k, Kovács Anna
40 f, Peluh Jozefin 1 kor., egy régi tag
1 k, Tót Anna 1 k, Papp János 1 kor.,
Strba Francziska 2 k, Strba Ilona 2 k,
Rejch Magdolna 1 kor., Hermann Julia
2 k, Dózsa Borbála 24 f, Jambrikovics
Rozália 24 fill., Kollár Veronika 24 fill.,
Kantár Emilia 24 f, Jedlicska Mária 1 k
20 fill., Jantzky Lujza 1 kor., Hefinger
Katalin 1 kor., Vozazek Alojzia 1 kor.,
Klement János 1 k, Klement Ilona 1 k,
Baum Zsuzsánna 1 k, Stancsik Erzsébet
24 f, Suhajda Mihály 2 k, Deák Mária
2 kor., Szabó Miczi 2 k, Schlosser Elíz
2 k, Geötze Borbála 2 k, Schmidt Ilona
2 k, Szenessy Kató 2 kor., Szabó Irma
2 k, Korizmits K. 2 kor., Gyulai Etelka
2 kor., ft. dr. Mikita Sándor ur által a
Mária-pócsi tagoktól 44 k 94 f, a szent
Bazil-rendi templomoktól 42 k, a szoly-
vai kerület templomaitól 22 k, Udvardy
Janka 4 k, Pruder Erzsébet 24 f, Fel-
bert Katalin 24 f, Rempert Mária 24 f,
Urbán Tera 24 fill., ft. Sándory Gyula
esp.-pleb. ur által a zólyom-lipcsei és
huczatói hivektől 18 kor., ft. Binder
András ur által Szatmáron 126 k 54 f,
Handl Mária 2 k, Schleisz Katalin 2 k,
Pölczl Jánosné 2 k.

(k = korona, f = fillér.)

(Folytatása következik.)

Az Oltáriszentségben jelenlevő Jézus alamizsnát kér egyesülete számára, mert az Oltáregyesület nélkülözéseit az oltár és annak Ura sanyli meg!

A székesfehérvári Oltáregyesület az ő folyó évi május 15-én tartott választmányi ülésének határozata alapján lapunkat hivatalosközlönyéül fogadta.

A székesfehérvári Oltáregyesület 1897 november 15-én alakult meg, mint a budapestinek fiók-egyesülete; 1898 december 9-én dr. Steiner Gülöp megyés-püspöktől jóváhagyást nyert; végül 1898 december 13-án a római főtársulathoz csatlakozott. Elnök: *Szögyény-Marich Julia*. Igazgató: *Szaborics Jenő apátkanonok*. Alelnök: *Lichteneckert Antalné*. — Választm. tagok: *Anjedszky Adolfné, Moenich Károlyné*, dr. *Szabady Józsefné*. Titkár: *Kéry Ferencz karkáplán*. — Közös istentiszteleteit minden hó első vasárnapján a semináriumi templomban tartja, választmányi gyűléseit minden hó első keddjén a «Ferencz-József» nőnevelő-intézetben. — A tagok száma a székhelyen 1064, vidéken 940. — (1899 december 27-iki értesítés alapján.)

A komáromi Oltáregyesület pünkösdi ünnepének másodnapján tartotta egyesületi zászlójának szentelését. A szentelési szertartást Molnár János praelátus végezte. Az ünnepélyről a következő értesítést vettük. A szép, derült Pünkösdi reggelén fél 9 órára gyülekeztek össze az oltár-

egyesületi férfi és női tagok a Majláth-iskolába. Ide sereglettek a fehérbe öltözött koszorus leányok és más érdeklődők óriási néptömegben. Háromnegyed kilencz órára a Majláth-iskola tágas udvarán föllállott a menet. Az oltáregyleti férfiak tömör sorfala közt, föllállott zászlaja alatt a helybeli kath. legényegylet teljes számban és díszben, utána a kath. énekkar zászlajával, majd a koszorus leányok szintén lobogó alatt nagyság és párok szerint egy hosszú sorban, — ezután ragyogtatta fényét az új lobogó, a mint a nap sugarai megtörték gyönyörű aranyhimzésén. Valóságos remekmunka ez az új lobogó. Tiszta kézimunka arany és itt-ott selyemmel. Ez a selyem oly kitűnő árnyalatokban van a dus aranymunkába behimmezve, hogy a műértő hölgyközönség bámulatát és teljes elismerését vivta ki. Az egész munka a bpesti «Jó pásztor»-intézeti apácák készítménye. Minden készen volt háromnegyed kilenczre, a menet indulásra készen állott, a mikor pontban erre az időre megérkezett a zászlóanya, Ghyczy Dénesné alispánné őnagysága szép fogata s kiszállván kocsijából, a készen álló menet a legszebb rendben vonult a Nádor-utcán végig a szent András-templomba. A mint ide a templom előcsarnokába lépett a menet, a hatalmas orgona 52 változata teljes erővel megszólalt s a legünnepélyesebb hangok zengése közben ért be az egész menet. Erre rögtön megkezdődött a szent mise, melyet Böschatt Ferencz plébános helyettes végzett. A mise végeztével föllépett

a szószékre Molnár János praelátus s gyönyörű alkalmi beszédben méltatta a nap és a lobogó-szentelés jelentőségét. A nagy népsokaság, mely az óriási templomot egészen megtöltötte, — még a karzatokat is — meghatva hallgatta a szép szónoklatot. A beszéd befejeztével következett a lobogó-fő-szentelése fényességűvel. A lobogó-szentelésen közéletünk számos előkelőségét ott láttuk, köztük Sárközy Aurél cs. és kir. kamarás, főispánt. A szentelés 11 órakor véget ért, mire az egyetek, koszorus leányok és a hívők sokasága oszladozni kezdett. Délután 4 órakor a Majláth-iskola dísztermében közgyűlése volt az oltár-egyletnek, a melyen az igazgató Böschatt Ferencz emelkedett hangú bevezető beszédet mondván, a közgyűlést megnyitotta; utána a titkár megtette évi jelentését s beszámolt az egész lobogó-ügyről is és adományokról. Ezt Uhlárik István fölolvassása követte, majd egy szavalat következett, melyet Végh Sándor adott elő. Mire az igazgató záró szavai után a gyűlés emelkedett és ünnepi hangulatban oszlott szét.

KÜLFÖLD.

Kimutatás a Belgiumi Oltár-egyesület működéséről 1899-ben.

A brüsseli egyházmegyében: Bevétel: 24.463 frank 25 cent. Kiadás: 23.590 fr. 96 cent. — Férfitagok száma: 9637. Nőtágok száma: 30.178.

A genti egyházmegyében: Bevétel: 19.149 frank 02 cent. Kiadás: 19.267 fr. 32 cent. — Férfitagok száma: 5653. Nőtágok száma: 17.649.

Antwerpeni egyházmegyében: Bevétel: 31.937 frank 98 cent. Kiadás: 27.857 fr. 92 cent. — Férfitagok száma: 1635. Nőtágok száma: 6818

A brügesi egyházmegyében: Bevétel: 15.421 frank 43 cent. Kiadás: 16.063 fr. 93 cent. — Férfitagok száma: 2137. Nőtágok száma: 8343.

A tournai egyházmegyében: Bevétel: 15.692 frank 78 cent. Kiadás: 14.690 fr. 06 cent. — Férfitagok száma: 946. Nőtágok száma: 4960.

A lüttichi egyházmegyében: Bevétel: 19.047 frank 68 cent. Kiadás: 19.205 fr. 13 cent. — Férfitagok száma: 13.710. Nőtágok száma: 27.617.

A namuri egyházmegyében: Bevétel: 11.354 frank 28 cent. Kiadás: 11.582 fr. 18 cent. — Férfitagok száma: 28.455. Nőtágok száma: 45.701.

Vagyis összesen: Bevétel: 137.328 fr. 42 cent. Kiadás: 132.258 fr. 08 cent. — Férfitag: 62.173. Nőtág: 141.766. Ezekhez sorakozik még 5590 jötevő.

Az Oltár-egyesület által ugyanazon évben kiosztott tárgyak: 1325 miseruha, 143 dalmatica, 232 vecsernye-palást, 1708 stola, 509 burza, 1514 corporale, 2429 kehelytörlő, 636 alba, 1352 vállkendő, 2119 kéztörlő, 692 ministráns-ing, 563 ministránsruha, 645 karing, 1364 palla, 887 oltárterítő, 178 alsó-oltárterítő, 178 áldozási abrosz, 20 oltár-takaró, 460 nagy kéztörlő, 50 tabernaculum helseje, 11 keresztut, 76 uj kehely, 36 javított kehely, 71 ciborium, 17 javított ciborium, 17 szentségmutató, 14 javított szentségmutató, 48 custode, 147 humerale, 139 misekönyv, 37 gyász-misekönyv, 30 keresztségi szelencze, 74 Boités pour le Saint Viatique, 68 beleglátogató, 583 canontábla, 68 ravatal takaró, 170 pár burettes, 77 füstölő, 724 gyertyatartó, 47 öröklámpa, 61 oltár-feszület, 27 körmeneti feszület, 102 körmeneti lámpa,

17 lámpás d'administration, 170 nagy zászló, 744 kis zászló, 7 velum (a kitett Oltáriszentség elé), 58 ciboriumköpenyke, 2 mennyezet, 6 oltárszőnyeg, 244 oltárpárna, 34 oltárkő, 30 ufításka, 96 skapuláré, 1039 olvasó, 3 tabernaculum.

Az Oltáregyesület Münchenben.

Münchenben az Oltáregyesületnek a miénkhez hasonló volt élete lefolyása; ugyanazon szent cél, miennkel egyenlő küzdelmek, óhajok, törekvések és remények alkották meg azon, Jézusunkhoz tevékenységben és szenvedésben hasonló képet, melyet eseményeinek vonásai nyújtanak. Csak egyben, a legfőbbben előztek meg bennünket, mert immár van templomuk, házuk, zárdájuk. Már nem kell bolyonganiok gyülekezéseikkel, menedéket keresni lelki gyakorlatokra. Otthonuk van. Még az évtized elején a gyűléseket a Karlstrasse-ban tartották; szentbeszéd, közös szentáldozásra és lelki gyakorlatokra részint a Bürgersaale-ban, részint a Bazilikában gyűltek össze. Majd a Sendlingerstrasse-ra vándorolt át az egyesület s mert a helyiség nepomuki szent János templomával tőszomszédos volt, 1895 április 25-től

kezdve a hó minden második és negyedik vasárnapján reggel 9-től este 6-ig a közös imádások ezen templomban folytak. Ebbe az otthonba vonultak be 1896-ban az Örökimádás apáczaí Belgiumból és ebben kezdték meg hivatásos teendőiket, imádták az Oltáriszentséget, dolgoztak szegény templomok számára, végeztek vallásos oktatást és innen készítették elő a súlyos betegeket. A szülők lakás a zajos város közepén sokban megkésztette fáradtságos szenvedéseiket s míg szótlan türelemmel kapcsolták ezeket is a testi-lelki áldozatokhoz, mikkel Jézusnak naponként kedveskedtek, az Ur könyörült rajtuk s könyörülő érzelmét az egyesület választmánya tagjainak szívébe helyezte, kik ennél fogva azon igyekeztek, hogy az Oltáriszentség szorgos jegyeseinek megfelelő otthont nyújtsanak.

Isten csodálatos módon járt kezök ügyére s meghallgatta csengő kérésüket. Jötevő lelkeket nagylelkűekké tett s nemes sziveket nagy áldozatokra képesített. Ime így történt. A Türkenstrasse 2. szám alatt levő szép háznak lakóit Isten gyors egymásutánban a szebb életre hívta. Báró Ow-Felldorf Miksa gyalogsági tábornok, királyi főudvarmester ő Excellenciája és neje szül. Berchem Ludovika grófnő elhunytá után hagyatéka nemesszivü nagylelkü örökösök; főt. báró Ow-Felldorf Zsigmond szentszéki ülnök és ennek nagynénje báró Handel Klotild született Berchem grófnő birtokába jutott, kik az örökséget gyors elhatározással az

Oltáriszentségnek ajándékozva, azt az egyesület céljaira engedték át. A főváros és az országon át végig hatott az örömfakasztotta visszhang, mely a vallásos lelkek magasztaló megnyilatkozása volt.

A gazdag adomány átvétele után hozzáláttak az építés és átalakításhoz. Semmit sem kíméltek, csak hogy az Urnak, ki e házbán lakozva, szünet nélkül fogadja az előtte szeretetben imádkozók hódolatát s szakadatlanul fakasztja a kitett Szentségből áradó kegyelmek folyamát, minél megfelelőbb és méltóbb környezetben legyen maradása. A kápolna ragyog az áhítatot árasztó fényben s mint messzeható varázserő vonja magához és zárja magába a Jézushoz pihenni térő szíveket; ide zarándokol München azon népe, melynek tömege az Isten Szentlelkétől hullámszik: herezegő és szegény, előkelő és lenézett, gazdag és nyomorgó, szent és vezeklő e helyen találkoznak, mint fejedelmi folyamok és küzködő hegyi patakok a tengerben, ők is az örök Irgalom tengerében.

Míg így a kápolna teljesen megfelelő föladatának, e helyütt a szerzetesnők is szabályaiknak megfelelően cirejtett és zavartalan életet élhetnek. A földszinti helyiségeket lakják; az első emelet az egyházi szerelvények céljait szolgálja, oratorium, tágas terem, doldozó-, író- és könyvtárszobából állva; a második és a félemeletet hölgyek lakásai foglalják el, kik boldogságukat abban birják, hogy az édes Jézus közelében, vele egy tető alatt lakhatnak; a kerti házbán a

papnak van lakása, kinek hivatala az Oltáriszentség ki- és behelyezéséről, szentmiséről, a rózsafüzér előimádkozásáról gondoskodni s a bűnbánat szentségét kiszolgáltatni.

A mily örömlükre szolgált a tagoknak az egyesület gyors és általános megszilárdulását láthatni, ép oly szomorúság árnya borított gyászt szívükre, hogy azt, ki az egyesület ezen fejlődésén éles elméjével, tevékeny akaratával legtöbbet fáradozott, a halál elragadta körükből. Alig egy évig örvendhetett a földön az egyesület új otthonának. Isten 1899 január 31-én küldte érte a halált; talán azért, hogy fáradozásáért minél előbb megjutalmazza. Miután az első elnöknő, Gravenreuth grófnő, betegeskedése miatt az egyesület ügyeit tovább nem vezethette, kényszerítve érezte magát arra, hogy lemondjon. Fájdalommal vettek tudomást az elnöknő távozásáról s miután hálájukat, szeretetüket s ragaszkodásukat neki ismételtén kifejezték, új elnöknő megválasztásába kezdtek, mely egyhangu lelkesedéssel történt. Ow-Felldorf Laura bárónő ő Excellenciája az egyhangu bizalom és általános öröm nyújtotta elnöki tisztséget elfogadván, Branca Anna bárónő másodelnöknővel egyetértve, az Örökimádás szerzetének hatalmas támogatásával kormányozza most az egyesületet, melynek virágzása az Oltáriszentség ügyeit hatalmasan segíti előbbre.

Az egyesület évenként kétszer tart lelki gyakorlatokat. Temploma mindig telve van imádókkal. Az évenként kétszer rendezett kiállításuk, miket

az elajándékozott szerelvényekből rendeznek, gazdagok. A dolgozó-helyek telve vannak lankadatlan fáradozókkal. Áldást hint az egész országra ez a középpont, hol az Ur lakik, az Ur szeretete igazgat s az Ur figyelme mindenről gondoskodik.

Vajha mi is mielőbb ily boldog helyzetbe juthatnánk.

Örökimádás temploma.

Sujánszky Antal, az esztergomi káptalan nagyprepostja az egyetem épületében a kereszten és a magyar szent koronán ejtett sérelem kiengesztelésére 2000 koronát adott át *Molnár János* praelátus orsz. képviselőnek a boldogult *Erzsébet* királyné emlékére emelendő *Örökimádás* templomának költségeihez.

Az *Erzsébet* királyné emlékére emelendő *Örökimádás-templom* építő-bizottsága június 6-án délután 3 órakor népes értekezletet tartott a Budapesti Katholikus Kör helyiségében *Pallavicini Edéné* örgrófné elnöklete alatt. Az értekezletre a bizottság tagjai nagy számmal jelentek meg s a vidéki bizottságok tagjai közül is többen megjelentek. *Pallavicini Edéné* örgrófné üdvözölvén a megjelenteket, a templomra vonatkozólag két új tervet mutat be, melyek egyikét *Alpár Ignác* építész, a másikat

Hofhauser Ede készítette. A bizottság mind a két tervet beható megfontolás alá fogja venni. *Gyürky* Ödön titkár bemutatja a vidéki bizottságoktól beérkezett jelentéseket, melyek közül sok lelkes működésről tesz tanúságot. Az összes jelentések beérkezése után egy összefüggő kimutatás fog ezekről készíttetni. Jelenti továbbá, hogy a vidéki bizottságoknál kintlévő összegekkel együtt 400,000 korona áll a bizottság rendelkezésére. A bizottság ezután elhatározta, hogy a püspöki kar engedelmével a megboldogult királyné halála évfordulóján újból gyűjtést rendez az ország templomaiban a nagyobb városokban és a fővárosban pedig november 19-én rendez gyűjtést s ugyanekkor egy nagyobb szabású emlékünnepet rendez *Erzsébet* királynénk emlékezetére.

A megboldogult *Erzsébet* királyné emlékére emelendő *Örökimádás-templom* ügyében kiküldött kisebb bizottság f. évi május hó 25-én délután 3 órakor a Budapesti Katholikus Kör helyiségében *örgróf Pallavicini Edéné* ő Nagyméltósága elnöklete alatt ülést tartott.

Kimutatás

az *Erzsébet* királyné emlékére emelendő *Örökimádás-templomra* a M. A. Hitelbankhoz beérkezett adományokról:

Schlauch Lőrincz dr. nagyváradi bibornok-püspök: a nagyváradi egyházmegye területén gyűjtött összeg 760 korona és 1 darab 10 koronás

arany = 770 korona. *Firczak Gyula munkácsi püspök* a munkácsi egyházmegye területén gyűjtött adományok 1438 korona 18 fillér, *Barmos György* a szolnokmegyei gyűjtőbizottság részéről 158 korona 6 fillér, *Juhász József* a hardicskai görög-katholikus hívek adományaként 9 korona 68 fillér, *Vojnits István* báró főispán Zomborban 80 korona 74 fillér, *Dénes Béláné Nagy-Bakónak* 10 korona, *Clair Józsefné* urnő gyűjtése Budapesten 52 korona 60 fillér. (Hozzájárultak: *Clair Józsefné* 2 korona, *Kaiser Nándor* 2 korona, özvegy *Ballay Imréné* 50 fillér, *Kaiser Jenőné* 50 fillér, *G. L.* 1 korona, *Ötvös József dr.-né* 1 korona, *Grimm Gusztávné* 2 korona, *König Henrik dr.-né* 1 korona, *Makszincsák Olga* 50 fillér, *Makszincsák Tivadar* 30 fillér, *Noseda Tivadar* 1 korona, *Hilser Ágnes* 50 fillér, *Clair József* 1 korona, *N. N.* 30 fillér, *N. N.* 2 korona, *A.* 50 fillér, *X. V.* 1 korona, *R. M.* 1 korona, *Richter Józsefné* 50 fillér, *Turner István* 30 fillér, *Dvorák Anna* 1 korona 50 fillér, *Szikszay Ilona dr.-né* 1 koronára 50 fillér, *Pintér Emma* 1 korona, *Bonn Károlyné* 50 fillér, *Aranyossy Ida és Ella* 2 kor. 90 fillér.) *Edvi Illés Gyuláné* urnő gyűjtése Budapesten 40 korona, 2 darab arany 10 korona 20 fillér, összesen 59 korona 20 fillért. (Hozzájárultak: özvegy *Illés Gyuláné* 2 darab arany, egy darab aranykarpercz, *Lillek Istvánné* 2 korona, özvegy *Kürthy Clézáné* 2 korona, *Edvi Illés Aladár* 2 korona, *Hoffmann Józsefné* 6 korona, *Molnár Jánosné* 2 korona, *Meixner Emilné*

10 korona, *E. J. S.* 1 korona, özvegy *Adda Istvánné* 2 korona, *id. Dietrich Emilné* 4 korona, *Milhoffer Anna* 1 korona, özvegy *Mutnyászky Istvánné* 4 korona, özvegy *báró Mandorff Károlyné* 5 korona). *Dr. Schöber László* ügyvéd Dunaföldvár 2 korona.

Az eddig kimutatott gyűjtés összege 271.278 korona — fillér. Értékpapirokban 1200 korona. Takarékpénztári könyvekben: 3326 korona 86 fillér.

Évi részletekben fizetendő adományok 11.564 korona.

Összesen: 287,368 korona 86 fillér.

*Rónay Olga, a torontálmegyei bizottság elnöknője a torontálmegyei gyűjtés eredményeként 4000 korona, F. N. jegy alatt 2035 korona 61 fill., Horváth Béláné főispánné, a hontmegyei bizottság elnöknője Hontmegyéből 1421 kor. 32 fillér, Riegler József Edéné Budapest aláírt adományából II. részlet 200 kor. Matlekovits Sándorné Budapest 100 kor. Jálies Ferencz 201 korona 30 fillér. Cziráky Almásy Erzsébet grófné gyűjtése Sarkadon 200 kor. *Nogáll László plébános Kétegyháza. A Gyulán tartott hangverseny jövedelme 864 kor. 62 fillér.* *Nogáll László Kétegyháza, ifj. Vásárhelyi Lászlóné gyűjtése Mező-Kovácsháza 23 korona. Nogáll László Kétegyháza, Békésmegyéből Spitz Rudolf és Széchenyi Lajos uraktól 8 kor. Nogáll László Kétegyháza, Ürmössy Boldizsár Ferencz**

mezőhegyesi lelkész részéről 60 kor. Nogáll László Kétegyháza, Kövér Béláné urnő gyűjtése 24 kor. Illés Ferencz szombathelyi kanonok, mint a vas megyei bizottság pénztárosa a Vas megyében gyűjtött összeghez 59 kor. 4 fill., Haupt Gábor és neje Szegzárdon 4 korona, Bihary Emil paolnai gör.-katholikus esperes gyűjtése 6 korona 20 fillér, báró Rosner Ervinné máramaros megyei gyűjtéséből 97 kor. 50 fillér, Kauther Károly 12 kor. 40 fillér, Szelmayer Károlyné urnő gyűjtése Budapesten 100 kor., Jehn Ferenczné tanitónő Dunaföldvár 2 kor. 50 fillér, Kelemen László dr. kurdi lelkész 2 kor., Holéczy Józsefné 21 kor., Örfy Lajos ügyvéd Szegzárd 8 kor., Baranya vármegye főpénztára 4 kor., Czigler Győző műegyetemi tanár Budapesten 10 korona, Mayer János kereskedő Szegzárdon 2 kor., Héves vármegye főpénztári hivatala Eger 3 kor. 90 fillér, Tomor Ferencz tanár 4 korona, Csillag Gyula dr. egyetemi tanár újabb adománya 12 kor. A bátorkeszi polgár olvasókör az «Esztergom és Vidéke» kiadóhivatala útján 10 korona. Bekényi Imréné Vidornya-Szöllős 8 korona, Bösz Emil jobbágyi plébános második gyűjtése 2 korona.

Az eddig kimutatott gyűjtés összege 280.789 kor. 39 fillér. Értékpapirokban 1200 korona. Takarékpénztári könyvekben: 3326 korona 86 fillér.

Évi részletekben fizetendő adományok 11.364 korona.

Összesen: 296.675 korona 25 fillér.

Herczeg Pálffy Miklósné gyűjtése 2631 korona 20 fillér. (Hozzájárultak: Wimpffen Sigfrid báró Eresi 1200 korona, Pálffy Miklós Herczeg 600 korona, herczeg Pálffy Miklósné 100 korona, Pálffy Sándor gróf 100 korona, gyűjtés 631 korona 20 fillér.) *Báró Rosner Ervinné sz. gróf Forgách Klótild, a máramarosi bizottság elnöknőjétől 1543 korona 89 fillér,* takarékpénztári könyvben, *Lollok Lénárd budapest-lipótvárosi préostplébános gyűjtése 2119 korona 52 fillér.* (Hozzájárultak: özvegy Wodianer Albertné 1000 korona, Lollok Lénárd 100 korona, özvegy Jálics Kálmánné 400 korona, Geist Gyuláné 100 korona, Seitz Ferencz 50 korona, Lafrankó István és neje 60 korona, Schlögl Gusztáv 100 korona, Névtelen 50 korona, Légrády Károlyné 100 korona, Hüttl József 20 korona, özvegy Jordán Károlyné 20 korona, Mareoski Jozefa 12 korona. Időközi kamatok 107 korona 52 fillér.) Kánter Károly ivén 40 korona. (Hozzájárultak: Sirdich Hermin 10 korona, Feicht Mária 30 korona.) Scheiderbauer József Szegzárd 2 korona, Király János lelkész Lenkác 13 korona 78 fillér, Nogáll László Kétegyháza, Péchy Helén adománya Gerláról 6 korona, Nogáll László Kétegyháza a csabai hangversenye jövedelme 60 korona, Kniczkey Arnold felülfizetése a csabai hangversenyen 10 korona 60 fillér, Purgly Lajosné gyűjtése Baltonya 86 korona 60 fillér, Lukács György békésmegyei főispán küldeménye 84 korona 82 fillér, Nogáll László Kétegyháza Békésmegyéből

egy tányér kisorsolásából 100 korona. Hahnekamp György győri kanonok újabb gyűjtése 12 korona. (Hozzájárultak: Schwarcz Gusztáv 6 korona, Csaplár Antal 2 korona, Lovacsék Antal 4 korona.) Báró Vojnits István főispán újabb küldeménye Zombor 68 korona 30 fillér.

Összesen: 304,003 korona 91 fillér.

Egyházi öltönyök szinei.

A piros szín, míg az őszösvetségben a vérontásos és az égőáldozattal kiengesztelendő vétek jelképe volt, az újszövetségben a megtestesült Igének és a reánk áradó Szentléleknek szeretetét jelenti, mert a szeretet tűz, mely hevíti a vért s lobbot vet a lélekben. A megtestesült Igének szeretetére emlékeztet a piros szín, nemcsak azért, mert az édes Jézus szerető szívének és az abból kitörő szeretet lángjának színe, de főképp jelenti szeretetét, melytől vére annyira hevült és forott, hogy ki is ömlött, mint áldozati vér, kitört annyi patakzó seb forrásából, és kiömlött átvert szivéből. Erről a szeretetről szól nekünk jó anyánk, az Egyház, a piros színnel magyarázva gyermekeinek Jézus szeretete tűzét és vérének, szeretetben égő lelkének melegét; ezt látjuk mi a szent öltöny piros színében, ha

a pap, mint Krisztus képviselője, vele az oltárhoz lép, midőn a szent keresztnek, a szent vérnek s a szenvedésnek emlékét üljük. Szemünk piros színt lát, lelkünk szeretettel érez, érzi a piros színben Krisztus vérének és szívének melegét. A Szentlélek ünnepén is piros színt rendel az Egyház, mert a Szentlélek szeretet. Szeretet önmagában, szeretet mibennünk, mert a megszentelő malasz szeretet. A Szentlélek bennünk lakozva, föltűzesít a jóra s e tüzes szeretetben a lélek olvataggá leszen. Tüzes lángnyelv alakjában szállott alá pünkösdi ünnepén; ezért piros a pünkösdi; a piros szín a Szentlélek szeretetének színe. S mert a Szeretet Lelke olvaszt és forraszt minket egybe Krisztussal, mint a ki a szőlőtő és mi a szőlővesszők, a kiknek természete egy a szeretetben; mert a szeretet legnagyobb a vértanuban, ki mindenét föláldozza szeretetében s mert a vértanuban, mint szőlővesszőben Krisztusnak, mint szőlőtőnek szeretete gyöngyözik és ontja a vért: azért az Egyház a vértanúk tanuzási ünnepén is piros színt használ.

A piros színről meg kell jegyeznünk, hogy a római misekönyv *rubens* szót használ, mi pirost jelent. A régiek a görög eredetű *coccus*-szal jelzik ezt a színt s a festésben úgy állították elő, hogy egy tölgy-iaj *quercus coccifera* levélterményét, melyet velencei vagy franczia skarlátnak neveznek s mely szemese vagy bogyós képződményét a *coccus illeis* nevű rovarká okozza, használták föl festőanyagul. Az egyházi szokásszerűség a

festés e módjával nyert szint inkább ajánlja, mint a modern festésűt, mely ezinoldatos pác és cochenil fűrdő útján készül. Piros, vérpiros és skarlát-piros nevekkel jelezhető szint ir az Egyház elő. Ilyet használjunk, a többi szabályellenes.

A midőn az Egyház oly fönséges és magasztos hitigazságok és isteni titkok tartalmas gondolatait akarja a színekben kifejezni, ugyan mit szólunk ahhoz, ha az egyéni izlést akarná valaki az Egyházban az Egyház igazságai ellenében előtérbe helyezni azzal, hogy nem az Egyház titkos jelképeinek megfelelő, hanem azt a szint választja, a mi neki jobban tetszik.

Arimateai szent József és szent Nikodemus.

A Szentségben rejlő Jézus személyének szeretete, melylyel testén, vérén imádvá csüggünk, éber érdeklődésre lelkesít mindaz iránt, mi a Szentséggel összefügg s a mi a szentséges tagokat érintette vagy épen gondozta. Ez az érdeklődés elvezet szenthelyekre, bemutat és megismertet szent személyekkel s az édes ismeretség érzéki hatása visszaered lelkünkbe s a szent hely kegyeletének ereje és a nagyobb

bensőség és szolgálatok példája az Oltáriszentség tisztább és teljesebb szeretetének mélyébe vonz.

Ha gondolatunk a szentmise alatt az oltár kövére száll s szívünk édes boldogságban odapihen a jó Jézus teste mellé a korporáléra, pusztán ez érzés és tudat állapotában mennyegszerü nyugalommal mulnak el perczeink: s ha az emlékezet keres a múltban hozzánk hasonlóan boldog, vagy még boldogabb lelkeket, kik a szentséges test és vérből vették dicsőség és boldogságukat, azok emlékein legeltetett gyönyörünk még szorosabbban leköt az Ur szeretetéhez. Éleszszük föl az Oltáriszentséggel szorosabb viszonyban levő két szent hősnek emlékét, azokét, kikről kevésbbé szokott megemlékezni az utókor s kik mégis fölötté sokat tettek Krisztusért s kiknek cselekvéseik erősen vonzó például, közbenjárásuk nagy segítségül fogszolgálni az Oltáriszentség boldogító imádása s gondozásában.

Mindkettő az Üdvözítő kortársa, tanítványa, készséges szolgája és barátja; gazdagságuk és előkelőségüknél többre becsülik Krisztus hitét és szeretetét, mely miatt örömet szenvedik el a megvetést és vagyonvesztést. Régóta ismerjük őket; de kérdés, vajjon elég közelről és méltányolva-e? Még mint gyermekek a bibliában tanulunk róluk, de vajjon vonzott-e hozzájuk az érdeklődés és nagyrabecsülő szeretet?

Nikodémusról a szeretet apostola, szent János emlékezik meg, ki valószínűleg fültanuja volt a beszélgetés-

nek, mely Jézus és közte folyt: «Vala pedig — ugymond — a farizeusok között egy Nikodémus nevű s a zsidóknál förendű ember. Ez Jézushoz jöve éjjel és mondá neki: Rabbi, tudjuk, hogy Istentől jöttél...» (3, 1.) János bizonyága szerint Nikodémus védelmébe veszi a farizeusok ítéletével szemben az Üdvözítőt, midőn azok halálra keresik. «Mondá nekik Nikodémus, az, ki éjjel jött hozzájok, ki egyik vala közülük: Vajjon a mi törvényünk elítéli-e az embert, mielőtt nem hallja tőle és nem érti meg, mit cselekedett?» (7, 50.) Végül ott látjuk őt a szentséges Test sirbatételénél az édes Üdvözítő temetésénél. Ugyancsak János írja róla: «Eljőve pedig Nikodémus is, ki Jézushoz először jött vala mirrha és áloe vegyítéket hozván mintegy száz fontot», (19, 39.)

Arimateai Józsefről, ki ugy lép föl előttünk, mintha Krisztus teste gondozásának hivatását névelődjétől, szent József nevelőatyjától örökölte volna, mind a négy evangélista egyöntetűen tesz bizonyosságot. Máté ezeket mondja: «Mikor pedig már beesteledett, jöve egy arimateai József nevű *gazdag* ember, ki szintén Jézus tanítványa vala. Ez elméne Pilátushoz és elkéré Jézus testét. Pilátus legott meghagyá, hogy átadják a testet. És elvévén a testet, József betakará azt tiszta gyolcsba és saját új sirjába tevén, melyet a kősziklában vágott vala. És nagy követ hengerite a sir ajtajára és elméne». (27, 57—60.) — Márk szavai: «És mikor már esteledett, eljőve arimateai József, egy nemes taná-

esos, ki maga is várja vala Isten országát és bátran beméne Pilátushoz és elkéré Jézus testét. Pilátus pedig csodálá, hogy immár meghalt. És híván a századost, megkérdezé, vajjon meghalt-e már? És midőn értesült a századostól, Józsefnek ajándékozá a testet. József pedig gyolcsot vásárolván és levévén őt, gyolcsba takará és belevé őt a sirba, mely a kősziklába volt kivágva és követ hengerite a sir ajtajára». (15, 43—46.) Lukács pedig: «És ime egy József nevű tanáesos, *jó és igaz* férfiú, ki nem egyezett vala az ő tanácsukba és cselekedeteikbe, Arimatea-ból Judea városából való, «Pilátushoz méne és elkéré Jézus testét. És levévén, gyolcsba takará és egy kivágott sirba tevén, melybe még senki sem tétetett vala», (23, 50—53.); végül János (19, 38.): «Ezek után pedig kéré Pilátust az arimateai József, hogy Jézus testét levehesse. És megengedé Pilátus. Eljőve tehát és levevé Jézus testét... Vevék tehát Jézus testét és azt lepedőkbe takarák fűszerekkel, a mint szokás a zsidóknál temetni. Vala pedig azon helyen, hol ő fölfeszítettett egy kert és a kertben egy új sirbolt, melybe még senki sem tétetett vala. Azért a zsidók készületnapja miatt, mivel, hogy a sir közel vala, oda tevék Jézust».

Emmerich elbeszélései kiegészítik azon képet, melyet az evangélisták az Oltáriszentség e két nagy szentjéről elénkbe állítanak. Nemcsak tanítványai, de barátjai is voltak Jézusnak, ép úgy, mint a föltámasztott Lázár. A coenaculum vagyis az ebédlő épülete, melyben az Ur az utolsó vacsorát

tartván, az Oltáriszentséget rendelte, az ő közös házuk és tulajdonuk volt. Ők őrzik az utolsó vacsoráról fennmaradt Oltáriszentséget az ebédelőben.

Nemde boldognak kell magasztalnunk József és Nikodémust a miatt, hogy az ujszövetség első temploma, a ház, a melyben Isten az ujszövetség örök áldozatát elrendelte, az ő birtokuk volt; oh mi szerencsés vendégség, oh gazdag előkelőség, amelynek asztalán Isten szent teste, az igaz manna jelenik meg először, mint táplálék! Boldog gazdagság, a melynek aranykelyhében és serlegeiben Isten vérét nyujtják italul, az igaz husvéti Bárány vérét. Oh mi teljes erővel zenghetjük felölök igaznak és teljesültnek azt, mit a zsoltáros a boldog férfieuról mond, ki az Urat féli, hogy *«dicsőség és gazdagság lesz házában és az ő igazsága mindörökön örökké megmarad»*. (111, 3.)

Ei ne mulasztjuk ebből magunknak kiszivni az ájtatos tanulság mézét: ők lesznek pártfogói az egyesületi tagoknak, hogy midőn valamely hajlékban az Oltáriszentséget a beteg ellátására méltó előkészülettel fogadni kívánják, ezt nagy kegyelettel, éber gondnal, sok áhitattal, elbűvölt szívvél, színig csordult boldogsággal tegyék.

Az utolsó vacsoráról fentartott Oltáriszentséget őrizték. A csodálatos vendégség elmúlt, a hálaadó ének hangjai elzengtek, a boldog sereg mesterével együtt elvonult, de az étkező-terem nem üres, egy titkos szent lakója van a háznak. József és

Nikodémus Istent birják maradó vendégül az Oltáriszentségben. A szent ujdonság csodája ezen jelenléttel készíti mintegy elő mindakettőt arra a föladatra, mely reájuk az Ur szent testének gondozásában vár. Nem tudják feledni azt a csodás kenyérszint, oda tapadt emlékezetük és gondolatuk, a szeretet hozzája foglalta sziveiket s míg elméjük nem tudja megérteni a titok módját, hitök meggyőződése elragadtatással szemléli az igazságot. Míg az Oltáriszentséget őrzik: hősi bátorság, áldozatkész hűség és gyöngéd szeretet ragadja meg bensőjüket, hogy midőn az apostolok elszéledve menekülnek, most majd ők védjék és gondozzák Krisztust.

Bocsátkozzunk ezen igazság virágkelyhébe is; lássa be lelkünk, hogy a szentségimádás, az Ur ilyen őrzése és tisztelete nagy dolgokra képesít, az isteni ügyekben fontos szerepre szólít.

Jézus holtan függ a kereszten. Ki gondoskodik majd róla? Az apostolok, Jánost kivéve, elrejtöztek; övét szélmorzsolta a fájdalom; a Szűzanya maga is a fájdalmak tengerébe merült, egyebet gondolni is képtelen; idegen kezekre jusson a szent test, vagy ellenségeinek martaléka legyen?

Im Krisztusnak két hű barátja, a baráti szív kötelességtudásával és gyöngédségével gondoskodik róla. Szerepük egyben megoszlik. József, az előkelő és dusgazdag, a tekintélyes hős Pilátus elé lép, bátor megjelenése és szavainak ereje zavarba hozza Pilátust, a ki kérelmére *neki ajándékozta* Krisztus testét. Kié lett tehát ez

a szent test? Józsefé, az ő tulajdona, birtoka, vagyona és kincse. Valóban a szent családon kívül nem volt s nem lesz soha ily gazdag ember a világon; jog és törvény szerint övé volt Krisztus teste. Vajjon az isteni Gondviselés nélkül szerezte-e meg azt? Sőt inkább az adta neki. Isten tehát azt akarta, hogy ő Józsefé legyen.

Nem védőnk-e tehát ez a József akkor, midőn mi is magunkhoz veszünk s bírjuk ugyanazt a testet, mert Isten azt némiképp nekünk is adja. Oh, úgy látszik tehát, mintha ez a szent egyetlenegy szentáldozásnál sem hiányzana; képe mintegy ott leng Krisztusnak szent teste körül, a melynek ő is tulajdonosa. Tulajdonosa mi ezimen? mert Krisztus barátja. Ilyen jó barát az édes Jézus!

Nikodémus ezalatt fűszereket vásárol, míg azután József gyolcsot vesz s most megindulnak ketten a Kálvária felé, hogy szeretett barátjuk és Istenök temetéséről gondoskodjanak. Hitünk elevenesége sejteti az érzelmeiket, mik sziveiket átjárták, midőn Krisztus testét a keresztről levették, látták a meggyötört, összevissza tépett szent Testet: de könnyen elképzelhetjük azt a kegyeletet is, a melylyel munkájokat végezték, midőn a töviskoszorút levették, a szögeket kivonták, a szent Testet a gyolcsban lassan lebocsájtották, a nélkül, hogy érintették volna. Nehéz munka volt; nem a kezeknek, hanem a szerető baráti sziveknek. Mi jó volna itt soká időznünk s kimeritenünk sziveikből az érzelmeiket, miket e szent munka közben

tápláltak, hogy soha többé ne vétkezzünk!

Ime, a gyolcs az első corporale, testkendő. József és Nikodémus pártfogása éleszsze föl bennünk a megholt Krisztus sebekkel borított merev testének emlékét és képét, valahányszor corporálét látunk, készítünk, mosunk, összehajtunk.

A mint a szent Test gondozását bevégezték, a gyolcsba takarva, a fűszerek közé kötözve, viszik a sir felé. Az emelőrudakat elől József és Nikodém, mögöttük szent János és még egy ifju tanítvány viszik s velük együtt az édes Test mennyei terhét. A sirbolt József kertjében van. Uj egészen. József magának készíttette kőfaragóival. Birtokán ugyanis becses kőbányája volt, melynek köveit bérelt kőfaragókkal dolgoztatta föl; ezek rendelkezésére álltak. Lehet, hogy, mint istenes és erős lélek, maga is véste a sirbolt ékitményeit s a koporsó üregét, hogy halálának gondolata hatásosabban foglalkoztassa. Milyen is lehetett egy dúsgazdag ember sirboltja diszes kertjének közepében? A kert tavaszi pompában virított, tele a virágok mosolyával, színes játékaival s bódító illatuk kellemével. Mily ellentét a természet ifjúkori éhredése és Istenének hült teteme között. József és Nikodém, kik meghitten annyiszor jártatok együtt e kertnek pálmái alatt, a nap fáradalmi után megpihentetni lelketeket, mit éreztetek, midőn megölt Jézusok testével léptetek e kertbe? Tudom, a virágok a föltámadásról szólottak hozzatok, föltámadásról, a melyben az

Ő szavára hittetek. Harmadnapra! Az örömet hirdető virágok közé tetétek őt le nyugodni, miként a kertész a magot a földbe rejti, bizony tudva, hogy kikél: zártatok le kövel a sirt s a boltot, tudva, hogy föltámad, mert Isten.

A test József sirjában és kertjében pihent. Boldog az, ki az élet Ura lestének adhatott enyhe, kedves és dicső pihenőhelyet. Ám boldogok vagyunk mi is, midőn a szent Testet magunkba temelhetjük a szentáldozással; ha a mi szívünk is az erények virágos kertje; lelkünk pedig erős és jól elzárt sziklasir. De boldogok vagyunk akkor is, ha élővirágokkal vehetjük körül a szent Testet, az oltárt körülövezve velük, hogy az Oltáriszentség kertben legyen, virágos dísz és illat közepében, a szeretetnek kedvtelése ez; szent József pártfogása segítsen hozzá!

Az Üdvözítő mennybemenetele után mindketten papokká lettek. Nikodémust — a hagyomány beszéli — kirekesztették a tanácsból és halálát kívánták. Gamaliel mentette meg s magánál rejtegetve, haláláig tartotta. Szent István vértanuval egy sirba tették. A Martyrologium Romanum ereklyéinek föltalálását szent Istvánéival egy napon, augusztus 3-án üli meg szent emlékekkel, másutt december 25-ét szentelik neki. Józsefet 63 körül Fülöp apostol Nagybritanniába küldi, hol a hagyomány szerint Gladstonbury-t alapítja. (A középkor őt a Grál-mondában szerepelteti.) A Martyrologium Romanum márczius 17-ét tartja emléknappául. A ró-

mai szent Péter bazilikájának káptalanja ereklyéül egyik karját bírja.

Tiszteljük, szeressük és kövessük mindkettőt, mint az Eucharistia Ősi szentjeit.

Aster.

Casula. Miseruha.*

1. Jelentősége.

Casula, latin szó; magyarul annyit jelent, mint házacska.

Hajdanta ugyanis, mint egy kis ház, az egész testet befődte, a nyaktól le, egészen a lábig.

Jelenti azt a katonai vörös köpenyegget, a melyet a katonák Jézusra terítették, miután őt megostorozták.

Jelenti az Ur Jézus varratlan köntösét is, a melyre a katonák, Krisztus Urunk megfeszítése után, sorsot vetettek.

Jelenti továbbá a menyegzői ruhát, a szeretetet is. A mint ugyanis a casula a többi ruha fölé helyeztetik: úgy a szeretet is a többi erények fölött áll és szent Péter szavai szerint «befödi a bűnök sokaságát.» Azért is a püspök a papszentelés alkalmával, midőn a casulát a fölszentelendőre adja, ezeket mondja: «Vedd a

* *De Herdt*: Sacrae liturgiae Praxis Tom. I. P. 1. N. 51. 6. *Lonovits József*. Népszerű egyh. archeol. II. k. A mise ruházatok. *Satzungen* der Erzbruderschaft zur Ev. Anbet. des Allerh. Altarsakramente 126—134. lap. *Knoblauch*: Das nothwendigste über die Paramaitenstickerei 64, 90. lap.

papi ruhát, mely a szeretetet jelenti, mert hatalmas az Isten, hogy növelje benned a szeretetet és a tökéletes jót.»

Jelenti még Krisztus szelid igáját is. Azért imádkozik a pap, a casula fölöltésekor ekkép: «Uram, ki mondad: az én igám kedves és az én terhém könnyű, add, hogy azt hordozhassam, hogy malasztodban részesüljek».

2. A casula alakja.

A casula az első keresztény századokban lábig lenyuló kerekded — vagy harang alakú — minden oldal-metszést nélkülöző s csupán közepén, a fej átbocsájthatása miatt kissé fülhasított felső köntös volt.

E casulát, minthogy a karokat és a kezeket egészen elfödte, a papnak a szentmise alatt két oldalról föl kellett emelnie és egybegyűrve, karjain, vagy vállain tartania, miáltal rajta, a casulán úgy elől, mint hátul redők képződtek.

Idővel e casulát két oldalon bemetszették; még pedig előbb csak annyira, hogy az két oldalon a kéztőig; utóbb pedig annyira, hogy csak a könyökig ért le. Ilyenek voltak a XII. századbéli szent Bernárd casulák.

E casulák lassan-lassan elől is, hátul is megrövidültek.

A XVI. századból valók az u. n. borromei casulák, a melyek borromei szent Károly, milánói bíboros-érsek előírása szerint készültek 130 cm. szélességben.

A XVII. században e borromei casulák hosszúságban is, szélességben

is vesztettek. Szélességök 88 cm. lett. Ezek a római casulák.

Ezzel a módosítással se érték még be az egyes országokban, úgy mint Németországban, Franciaországban, Schweiczban sőt magában Olaszországban sem. Addig rövidítették, addig szabdalták, míg végre a karokat teljesen szabadokká tették, nemcsak két oldalt, hanem elől is; a hol a casulát a karok kényelmére szépen kiczirkalmazva, bőgő alakra kivágták, hogy az kényelmesen, szépen, simán, feszesen a mellre illjék.

Még ez se volt elég.

A casula redői, ránczai is sértették a szemet. Ezen is segíteni kellett.

Segítettek is.

A casulát keményített vászon-papíros, pép-enyv és halcsont segítségével oly feszessé tették, hogy az valószínű deszka módra ékeskedett a misézőn.

Sajnos, azok a bőgő formára kiszabott, feszes, kemény deszka alakok még ma is ruháknak, mi több, egyházi ruháknak nevezetnek; sőt állítólag annál jobban remekel(?) a mester, minél inkább megközelíti e két fölséges egyházi ideált, «a bőgőt» és a «deszkát.» (?)

Persze, hát persze, nem is szép az az egyházi ruha, a casula, ha ruha módra ömlik alá a vállról és hozzá, ha még ránczot is mer vetni!

3. A casula képei.

A casulák hátulján kereszt, vagy oszlop alakot látunk.

A kereszt nem mindegyik casulán egyenlő alakú.

A szent Bernárd-féle casulán a keresztalakja: --- --- --- ---
 a borromei casulán: --- --- --- ---
 a római casulán: --- --- --- ---
 a német casulán: --- --- --- ---
 az olasz casulán kereszt helyett oszlop van: --- --- --- --- |

Casuláinkon a kereszt közepén legtöbbször a feszületet láthatjuk. Látni azonban az Ur Jézust mint kisdedit is, szűz Anyja ölében, mintegy trónon ülve.

Helyesen is van ez így.

A keresztnek e középső részébe nem illik másképp, hanem csak az Ur Jézusé; akár mint Megfeszítetté; akár mint kisdédé; akár mint tanítóé; akár mint papé; akár mint pásztoré; akár mint király és akár az ő szent szíve képe.

Nem illik a középső részbe, semmiféle szentnek a képe; angyalé se, még a boldogságos szüzé se, az Ur Jézus nélkül.

A szentek képei a keresztnek más helyeit foglalhatják el; de a közép az Ur Jézusé maradjon.

Ez által jeleztetik, hogy a miséző pap az áldozat bemutatásánál Krisztus helyettese.

Fekete casulán semmiféleképp se alkalmazható.

A renaissance lassan-lassan eltért e hagyománytól és a casula egész hátulját valóságos kirakattá tette; elhagyva még a keresztalakot is a casuláról és egymás után gyártva a czopfos deszka bőgőket.

Hogy helyesen-e? az megint más kérdés.

Fischer Ágoston.

MŰVÉSZET

az Oltáregyesület szolgálatában.

Egyházi ének- és zene-tanfolyam.

A bécsi egyházmegyének papi örökimádó egyesülete a regensburgi egyházi zeneiskola hírneves igazgatója, Dr. Haberl Xavér vezetése alatt Bécsben a katolikus tanítók szemináriumában (XVIII. Michaelerstrasse 18.) folyó év július 16—21-ig papok, orgonálók és karvezetők számára a bécsi érseki hatóság 2783 sz. a. kell engedelmével, egyházzenei oktató tanfolyamot rendez. Az előadások és gyakorlatok tárgyai: a gregorián karének, hangnemei előadása, áthelyezése összhangosítása; a templomi műének; a templomi népének; az orgonálás; az istentiszteleti ének; egyházi szabályai az egyház nyelve; az orgona és hangszerek használata.

A tanfolyamon nők is részt vehetnek.

A tanfolyam hallgatásáért díj nem jár; de lehet a költségek fedezésére szolgáló bármily adományt nyújtani. A hallgatók a *Graduale Romanumot* *Magister choralis-t*, *Vesperale Romanumot* s *Psalterium Vespertinumot* (kaphatók H. Kirschnél I. Singerstrasse 7.) hozzák magukkal. Jelentkezési illetményül 2 kor. beküldendő a Deinzendorf-i (Alsó-Ausztria) plé-

bánia-hivatalba. Lakás és élelmezésről a kath. tanító szemináriumban olcsó árakért gondoskodik *Rössler Lipót* deinzendorfi plébános.

IRODALOM.

Goyau-Kubinyi: A pápaság egyetemese története. Budapest 1900. Stephaneum. Midőn e könyvből a pápák fáradhatatlan, egész világra kiható, mindenkor vezérlő, jótékony és áldásos szereplését olvassuk, midőn a szerző a katolikus egyház főhivatalának történetén végig vezetve sorra mutatja ama nagyokat, kik az isteni gondviselő kézben első rangu eszközök valának az emberiség legfőbb ügyeinek intézésében, midőn a kor hűséges képeinek háttére elé állítja azokat az uralkodó jellemeket, kik míg korukéi voltak, arra lelkeik és gondolkozásuk jegyét uralkodó csillagúl helyezték: egyrészt növekszik bennünk a tisztelet és csodálkozás a pápák iránt s műveik fölött, másrészt a hála Isten iránt, ki egyházát s népeit velük ellátta; de a katolikus önérték és öntudat is megszilárdul boldognak érezvén magunkat, hogy azon testület tagjai vagyunk, melynek ilyenek fejei; s megértjük miért is szólnak szitkot s miért rágalmazzák a nem katolikusok a pápákat: mert nekik nincsenek pápáik s ha minden

erejüket megfeszítik sem tudnak ily intézményt teremteni. Nagyszabású és gyakorlati a könyv megjelenése a szent-évben, mely nemesak Krisztus születésének százados évfordulója, hanem Rómának s a pápai székek is ünnepe.

A mű szükséges olvasmány minden művelt katolikusnak, mert megerősíti hitében az egyház ellenes sajtó elferditései és rosszakaratu rágalmaival szemben. Ajánljuk a munkát különösen azoknak, kik Rómába zarándokolnak.

Oltáregyesületi tagok és az eucharisztikus társulatbeliek a művet kedvezményes áron fűzve 2 kor., köelve 3 koronáért kaphatják a fordítónál, Kubinyi Viktor áldozópapnál Karavukován. (Bács. vm.)

Aster: Castitas, a legszebb erény. Aszketikus munka 3 kötetben. Megjelent az első kettő. Egy kötet ára postai küldéssel 1 kor. 40 fill. Kapható az «Egyh. Zeneközlöny» szerkesztőségében. Budapest, IV., Váci-utca 45. II. 12.

VEGYESEK.

Templomszentelés. Török-Sz.-Miklóson június 10-én áldotta meg ünnepélyesen Debreczeni János apát, egri kanonok az ujonnan épített templomot. A fölszentelési szertartás kilencz órakor vette kezdetét, utána át-

vitték körmenetileg az Oltáriszentséget az ideiglenes templomból. Tíz óra tájban volt az ünnepi szent beszéd, melyet dr. Demkó György, egyetemi tanár tartott, utána a szerzetes nagymise, melyet Debreczeni János apát, egri kanonok végzett.

New-York-ban nagycsütörtök és nagypéntek közötti éjjelen a székes-egyházban, szent István és szent Xavér templomaiban szentségimádást tartottak. Körülbelül 2000 férfi, egymagában 500 ur vett részt a székes-egyházban. Washington szent Patríc templomában tartott éjjeli szentségimádáson, szintegy óránként föl váltva, 10—10 ur vett részt.

Amerikai Indiana St. Meinrad apátságából, az ottani papi szentségimádó egyesület igazgatóságától vettük a következő érdekes levelet, melyet magyar nyelven közlünk: «Az Oltáriszentség örökös imádásának papi egyesülete. S. Meinrad apátságából, 1900 május 19-én. A magyarországi Oltáregyesület tisztelendő igazgatóságának üdvöt a szentségi Urban I Vettük Budapest május 5-éről kelt leveleteket és szentségi folyóiratotok első füzetét. — Legnagyobb örömmel küldjük mindkét folyóiratunkat, az «Emmanuel»-t és «Paradieses Früchte»-t az «Örökimádás»-ért cserébe, habár, sajnos, magyarul nem értünk. Mégis a kölcsönös megküldés *egységünknek és szeretetünknek* mindenkor kiváló záloga leszen s reményeljük, hogy az egység nyilvánulása tartós és szakadatlan leszen. Mindenek fölött tetszett nekünk czimképek művészi és magasztos rajza,

mely ájtatos, elmélkedő gondolatokat kelt; német lapunk juliusi számában erről a képről bővebben szólunk. — Magamat, St. Meinrad apátságunkat, szentségi ügyeinket alázattal ajánlom imáitokba s tisztelettel számtalanszor üdvözöl P. Wagner Vincze O. S. B., a papok szentségimádó társulatának főigazgatója.

Fölvívás Magyarországi katolikusaihoz!

Szent és emlékezetes ez az esztendő, melyet az isteni Gondviselés kegyelme megérvünk engedett. Határvöve egy eseményekben, tanulságokban gazdag évszázadnak, pirkadása egy szebb s boldogabb jövőnek, melynek küszöbén Anyaszentegyházunk Jézus Szent Szive elé hívja hódolatra a világegység fiait s megnyitva az égi kegyelmek forrását, szent-évnek jelenti ki ezt az esztendőt.

De kétszeresen szent és emlékezetes az mi reánk magyarokra nézve, hiszen kilencszázadik évfordulója van annak, hogy katolikussá lett nemzetünk, kilencszáz éve annak, hogy a katolicizmus védi, oltalmazza a magyarok hazáját, hogy István első szentünk és apostoli királyunk a római pápától koronát kapott s hogy ezzel a szent koronával — mely azóta államiségünk legfőbb palládiuma lett — megkoronáztatta magát.

Illő és szükséges tehát, hogy mi magyar katolikusok kétszeres lelkesedéssel üljük meg ezt a szent-évet, hogy hálát adva az isteni Gondviselésnek a múltért, áldó kegyelmét esdjük le a jövőre nézve, hogy kifejezést adjunk törhetlen hűségünknek, forró szeretetünknek egyházunk és hazánk iránt s fogadást tegyünk: a jövőben is egyforma hűséggel szeretni egyházat és hazát.

A Magyarországi Kath. Körök Or-

szágos Szövetsége e célból Országos Katholikus Nagygyűlésre hívja össze Magyarország katolikusait, a mely katolikus nagygyűlés nyilvános hitvallása lesz a magyar katholicizmusnak a kilenczszázados évfordulón s a mely nagygyűlésen meg fogjuk beszélni föladatainkat, teendőinket a jövőre nézve, hogy a katholicizmus a jövő századokban is éljen és virágozzék Mária országában.

Az Országos Kath. Nagygyűlés augusztus 17—20. napján fog megtartatni Budapesten az ország fő- és székvárosában.

Az országos kath. nagygyűlés rendes tagja lehet minden katolikus férfi, ki ezen szándékát folyó évi július hó 15-ig a nagygyűlést előkészítő bizottság irodájában (Budapest, Molnár-utca 11., Kath. Kör) bejelenti s tagsági díj fejében 4 koronát fizet. A rendes tagok résztvehetnek a szakosztályi üléseken, a nyilvános üléseken, a nagygyűléssel kapcsolatos ünnepségeken s a szakosztályi üléseken szólási és szavazási joggal bírnak. A hölgyek pártoló tagjai lehetnek nagygyűlésünknek s tagsági díj fejében két koronát fizetnek. A pártoló tagok a nyilvános üléseken s a nagygyűléssel kapcsolatos ünnepélyeken is vehetnek részt.

Kedvezményes utazásról, olcsó étellemezésről, lakásról stb. gondoskodva leendő. Mindezekről, valamint a részletes programról is idejekorán fognak a jelentkező tagok értesítetni.

A jelentkezéseket, hogy mindennel idejében készen legyünk, kérjük július 15-éig beküldeni.

Magyarország katolikusai! A kinek szívében él a hit, a lelkesedés, a hazaszeretet, jöjjön el a mi katolikus nagygyűlésünkre Papok és világiak, szegények és gazdagok, egyesületeink, falvaink, városaink képviselői jöjjenek mennél nagyobb számmal, mennél tömegesebben, hogy nagygyűlésünkön képviselve le-

gyen az egész magyar nemzet, hogy a magyar katholicizmus kilenczszázados évfordulóján, a nemzetalkotó szent Jobb előtt az egész magyar nemzet nevében rebegjük el hálaimánkat a múltért, fogadalmunkat a jövőre nézve: hogy a jövőben is katolikus magyarok akarunk lenni az idők végezetéig.

Budapest, 1900. június hó 1-én.

A Magyarországi Katholikus Körök Országos Szövetsége nevében:

Ifjabb gróf Zichy János,
Pintér Kálmán,
elnökök,
gróf Apponyi Géza,
Deiál Alajos,
dr. Baromisza Tibor,
hr. Gerliczy Ferencz,
alelnökök,
Oyilky Ödön,
titkár.

Szerkesztő: Kutschera József.

JUSTH BÉLA

kárpitos-mester és diszitő,

a budapesti közp. Oltáregyesület
szállítója,

Budapesten,

VII., Rottenbiller-utca 6a.

★

Elvállal

*magánlakások, egyesületi-
és körhelyiségek teljes be-
rendezését, továbbá elfogad
és pontosan teljesít minden
a szakmába vágó javítá-
sokat.*

*Egyházi ruhák
és fehérneműek.*

*Egyházi és egyleti
zászlók. Műhímezés.*

Templom- és kápolna-berendezések.

Kitüntette: Szeged 1876. Székesfehérvár 1879. Deés 1879. Budapest 1885, 1896.

*Magyarország legrégebb
egyházi szerek és zászlók gyára*

OBERBAUER ALAJOS UTÓDA

József fkg és Klotild fkgasszony ó cs. és kir. fenségeinek udv. szállítója

BUDAPEST, IV. kerület, Váci-utca 15. szám alatt.

Alapított 1863-ik évben.

Elismert megbízhatóság, pontos és szolid kiszolgálás.

*Ajánlom dúsan felszerelt egyházak és kápolnák
berendezéséhez szükséges tárgyait a leg-
jelényesebb áron, a lehető legszebb kivitelben,
nevezetesen: miseruhákat, pluviale, dalmatika
és ornátusokat. Egyházi és társulati lobogók.*

*Tűzoltók, iskolásgyermek, Mária-társulati, ipartársulati, dal-
egyleti és temetkezési egyleti zászlókat.*

*Szentszobrokat, csillárokat, cibor-
ium és kelyheket. Fali és oltár-
gyertyatartók és oltárlámpákat.
Monstranciák, stánczó-képek,
oltárok, Urkoporsókat stb.
Nagy választék arany, ezüst és
selyemhímzésekben, valamint
hímzett egyházi ruhákban.*

*Régi ruhák javítását, valamint
kelyhek, ciborium, monstran-
cia, oltárlámpák, oltárgyertya-
tartók megezüstözését vagy
megaranyozását elvállalom és
olesőn készítem el. Képes ár-
jegyzéket és költségvetést kívá-
ntra bérmentve küldök.*

